

விழு !

* கவிதைத் தொகுப்பு *

ரெஸ்வி வாசகி குணராஜா

விழி !

ஆசிரியர்
செல்வி. வாசகி குணராஜா
(திருநெல்வேலி)

அட்டைப்படம்
கே.கே. அருந்தவராஜா
(ஜேர்மன் தமிழ்கல்விச்சேவையின் உப அதிபர்)

அச்சுப்பதிப்பு
ராஜி பதிப்பகம்
Rombergstraße 10
59439 Holzwickede. Germany.
Tel.: 02301/1 45 81 Fax.: 02301/1 46 86
E-Mail: info@druckerei-raje.de
Internet: www.druckerei-raje.de

<u>உள்ளே-----</u>	பக்கம்
1. அம்மா	01 - 02
2. அகமும் முகமும்	03 - 03
3. வறுமை இருட்டு	04 - 05
5. நாளை விடிபொழுது	06 - 09
6. அந்தாதி	10 - 11
7. மண்ணும் பெண்ணும்	12 - 15
8. இடப்பெயர்வு	16 - 19
9. வீரவித்துக்கள்	20 - 22
10. காத்திருப்பு	23 - 24
11. ஒளிபரவ ஒன்றினைவோம்	25 - 26
12. நினைவுக்கல் நினைவுகள்	27 - 30
13. புரிந்த உண்மை	31 - 32
14. வாக்கும் நோக்கும்	33 - 36
15. சிலுவையும் நிலுவையும்	37 - 40
16. நம்மைப் பிடித்த பிசாகுகள்	41 - 46
17. பொங்கலோ பொங்கல்	47 - 50
18. வாழும் காதல்	51 - 54
19. பேச்சும் வீச்சும்	55 - 59
20. காதலில் வாழ்க்கை	60 - 63
21. கடவுளுக்கு ஈமெயில்	64 - 64
23. பாதைத்திறப்பு எம் பாதையைத் திறக்குமா	65 - 69
24. பெண்ணிலை வாதம் தன்னிலைவேதம்	70 - 75
25. பொங்கு தமிழ் ஏழுச்சியும் அமைதிப் பேரணி உணர்ச்சியும்	76 - 79
26. இலக்கியக்காதலும் இன்றைய காதலும்	80 - 84
27. புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம்	85 - 88
28. புத்தாண்டே வருக புதுப்பொலிவு தருக	89 - 91

படைப்பாளி குரல்:

கலைகளின் ஆதிக்கம்
உணர்வுள்ள நெஞ்சுகளால்
உறுதியாய் சாதிக்கும்:

எப்படியும் வாழலாம்
என்றில்லை இப்படித்தான்
வாழவேண்டும் என்று என்
நல்வாழ்வுக்கு நந்பாத்தியிட்ட
எனது தந்தை திரு. சுந்தரம்

குணராஜா ஒரு சிறந்த கலைஞர்: அவரது பேச்சாற்றலும் நாடகங்களைத்தானே எழுதி இயக்கி மேடையேற்றும் சிறந்த ஆளுமையும் எனது தாய் பரமேஸ்வரியினது மொழி ஆற்றலும் எனக்குட் புகந்து கொண்டன. எனது தந்தையின் புலித்தேவன் எழுத்தாளன்காதலி வேங்கையின் மெந்தன் என்ற நாடகங்களின் புகழும் என்னையும் இயல்பாகவே எழுத்துத் துறைக்குள் இழுத்துச்சென்றிருக்க வேண்டும்.

எனது சிறு வயதிலிருந்தே எனது எழுத்தின் அழகையும் கட்டுரை கதை எழுதும் ஆற்றலையும் பாராட்டுவார்கள்: எனது தந்தை தானே தலைப்புக்களைத் தந்து பத்திரிகைகளுக்கு எழுதும் ஆசையையும் தூண்டி என்னை இத்துறைக்கு வர வழி தந்தவர். மேலும் யாழ் இந்து மகளீர் கல்லூரியின் அதிபர் செல்வி ப.இராமநாதனும் எனது தமிழ் ஆசான் செல்வி. புஸ்பா செல்வநாயகமும் எனது தமிழ் அறிவுக்கு உரம் இட்டவர்கள்.

கவி என்பது உள்ளத்து உணர்வுகளின் உயிர்த்துடிப்பு: எனது விழி கவித்தொகுப்பு என் இன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தை கவிச்சாளர்த்தால் பார்த்து உள்ளதை

உள்ளபடி விழிக்க முனைகிறது: சிலதை உரமாகவும் விழிக்க முனைகிறது. இவ்விழியின் பல கவிகள் ஐ:பி.சியின் பிரசவ களம் மூலமே உயிர்ப்படைந்து உருவும் கொண்டது.

ஆம் எனது ஐ:பி.சியில் முதல் கவிக்கு உண்மையை உரைத்தாய் என்று என் உண்மைக் குரலுக்கு இடம்தந்த செல்லத்துரை நாவரசனின் பிரசவ களம் தான் என்கவி புலம்பெயர்தரணியில் வளர வழி தந்த சுவாசம். மேலும் ஏ.பி.சி வானோலியும் என்கவி வாழ வளம் தந்தது.

கவி என் இதய தாகம். இந்த இளம் கவியின் தாகம்தான் இவ்விழியினுடை தெரிகிறது. இவ் வீழ் அரங்கேற்றம் எந்தையினதும் தாயினதும் தீராத்தாகம். இது புலம்பெயர் தரணியில் நூலாக என் சகோதரி குடும்பம் (பரமானந்தன், கீத்தா) வலுத்தர, என் மாமா மாமி (ஏகானந்தராஜா கலைவாணி) ஊட்டம் கொடுக்க என் அண்ணன் குடும்பம் (வள் ஞவன் சாயி) ஒத்தாசையோடும் என் உள்ளத்தின் கற்பனைக்கு உருவமாக முகப்பு அட்டையினைத் சிறப்பாகத் தந்த திரு.கே.கே. அருந்தவராஜா: ஜே.தமிழ். கல்விச் சேவை (உப அதிபர்) அவர்களும் நூலுருவாக்க தொடர்பினை ஏற்படுத்தித் தந்த ஏ.பி.சி ரவிமாஸ்டரும் அனைத்து வழிகளிலும் ஊக்கம் தந்த ஜேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கமும் இற்றை வரை வீழ் தோன்ற வழி தந்த வல்லாளர்கள்.

இந்த இளம் கவி மெல்லப் பறந்து தன் சமுகத்தில் பயணித்து பயன் கொடுக்க நினைக்கிறது. அதற்கு என் நல்லுரான் தன் பன்னிரு விழிகளினதும் அருள்தர வரம் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

நன்றி

செல்வி. வாக்கி குணராஜா (திருநெல்வேலி)

அழிவுரை: திரு. செல்லத்துரை நாவரசன்

பிரசவ களத்தினுடோக அறிமுகமான உறவு செல்வி. வாக்கி குணராஜா அவர்கள் வானெலிப்பிரசவ கவியரங்க நிகழ்ச்சியிலே வாரம் தோறும் கலந்து கொண்டு கவிப் பிரசவம் தருவதிலே மகிழ்வுறுபவர். அது மட்டுமல்ல

அவர் தனது கவிதையைப் பிரசவிக்கும் பாங்கினால் அவருடைய கவிதை வலுவேறும் சிறப்புடையது.

அவ்வாறான வலுப்பெற்ற தனது பிரசவகளைக் கவிதைகளை "விழி" என்ற கவிதைத் தொகுப்பாக வெளியிடுகின்ற அவரது முயற்சியை வரவேற்று வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன். அதனால் பிரசவகளமும் பெருமை பெறுகிறது.

புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் வளர்ந்து வருகின்ற கவிஞர்களை வளம்படுத்தும் முயற்சியாக இவ்வாறான படைப்புக்கள் வெளிவர வேண்டும். விழி என்ற இந்த தொகுப்பின் ஊடாக தான் பார்த்த விடயங்களை அனுபவ மொழியில் கூறியுள்ளார்.

வாக்கி அவர்களின் விழி என்னும் இக்கவிதைத் தொகுப்பில்:- தெய்வப்பற்றும் தேசப்பற்றும் மொழிப்பற்றும் மாணிட நேயமும் விளைந்துபோய் உள்ள விடயங்கள்.

பிரசவகளைக் கவிதைத் தலைப்புகள் அந்தந்தக் காலத்திற்கேற்ற வகையிலே கொடுக்கப்படுவதன் காரணத்தால் காலத் தின் பதிவுகளாக அவை நிகழ்கின்றபடியால் செல்வி.வாக்கி குணராஜா அவர்களின் பிரசவகளைக்கவிதைகளும் அது பிரசவிக்கப்பட்ட காலத்து நிகழ்வுகளை கொண்டிருப்பதை முதலில் சுட்டிக்காட்ட

வேண்டும். தேசப்பற்றுடன் புதுக்கவிதைப் பாங்கில் கவி
படைக்கும் செல்வி. வாசகி குணராஜா அவர்கள் மண்
பெருமை பேசும்போது

இராமன் ஆண்டாலும்
இராவணன் ஆண்டாலும்
நரகாசர ஆட்சிதான்
உனக்கு உண்டு
உனக்கு என்று ஒன்றை
உறுதியாய் அமைத்துக்கொள்
பிடித்துக்கொள்
கனிந்து வரும் காலம் இது
புரிந்து கொள்

என்ற தன் வரிகள் மூலம் எமக்கென்று ஒரு நாடு வேண்டும்
அதை கொடுத்துவிடுங்கள் இல்லையேல் எடுத்துக்
கொள்ளுவோம் என்ற ஈழத்தமிழரின் இதய நாதத்தை
எடுத்துக்கூறி தொடர்ந்து இடப்பெயர்வு என்ற கவிதையிலே

குடிப்பதற்கு நீரின்றி
குடைப்பிடித்துவழிகின்ற
மழை நீரைக் கைப்பிடித்து
மயக்கம் மட்டும் தீர்த்திட்டோம்
என்ற வரிகளிலே இடப்பெயர்வின் போது ஈழக்கள் பட்ட
துயரங்களை சுருங்கக்கூறி விளங்கவைக்கும் பாங்கு
வியக்கத்தக்கது.

தமிழர்களின் மன உறுதி கூறவருமிடத்து

நெருப்பையே நாங்கள்
நொருக்கித் தின்றவர்கள்
எனக்கூறும் போது உள்ளத்தில் வீர உணர்ச்சி மேலோங்கி
எதையும் தாங்கும் நெஞ்சுரம் படைத்தவர் நாம் என்பதை
உணர்த்திந்தின்றார்.
காதல் பற்றி கூறவரும் செல்வி.வாசகி குணராஜா அவர்கள்
காதலின் வேகமும் விவேகமும் உரைக்கின்றார்.

அம்பிகாவதி அமராவதி

அழிந்ததும் உன்னாலே

சாஜகான் மும்தாஜை
 இழந்ததும் உன்னாலே
 ஸைலா மஜ்னு
 இறந்ததும் உன்னாலே
 சொல்லப்போனால்
 நித்தம் நமக்குள்
 செத்துப் போகும்
 காதலர் வாழ்வே ஏராளம்
 என இலக்கியக் காதல் வேகத்தால் சாதலைத்தான்
 சந்தித்துள்ளது எனக் கூறுமூவர் தொடர்ந்து
     காதலில்லையேல் வாழ்வுமே இல்லை
 சாதல் என்றே மானிடம் சொல்லும்
 காதல் வாழ்வில் சாதல் என்றே
     கட்டியம் கூறுவாய் காதலே
 என் காதல் காதல் காதல்
 காதல் இல்லையேல்
 சாதல் சாதல் என்ற மகாகவி பாரதியின்
 கூற்றை சரி பார்க்கச் சொல்கின்றார்.
 மானிடக்காதலின் விவேகம் உரைக்கப்படுப்படும் போது
     ”உள்ளம் தந்து - அதில்
     உறவைத் தந்து -அதற்கு
     ஊட்டம் கொடுத்து
     இல்வாழ்வில் இணைப்பது காதல்”
 என காதலுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கின்றார்.
 புலத்து வாழ்வின் நிதர்சனங்களைக் கண்டு பொங்கும்
 அவரின் உள்ளம்.
 ”மதமாற்றும் நிரம்ப உண்டு
 மன மாற்றும் உண்டோ? ” என விழிக்கச் செல்கிறது.
 மேலும் பெண் பெருமை பேசிட வந்தவர்
 புலத்து வாழ்வில் பெண் சமநிலை எதுவெனத்தெரியா
 ஒழுகும் கண்ணியமற்ற பெண்களையும் சாடுகின்றார்.
 மேலும் பெண் பெருமை பேசிட வந்தவர்
 புலத்து வாழ்வில் பெண் சமநிலை எதுவெனத்தெரியா
 ஒழுகும் கண்ணியமற்ற பெண்களையும் சாடுகின்றார்.

”விருதுகள் என்றால்
சமத்துவம் என்றே
”விஸ்கியும் பியரும்”
சேர்ந்தே குடிக்கின்றார்.

பெண்ணிலை எதுவெனத்
தன்னிலை மறந்த
பேதையர் புலத்தின்
போதையில் மயங்கி
பாதையை மாற்ற
முயல்வது முறையோ?
என முழங்கி நிற்கின்றார்.

பெண்விடுதலை வேண்டி நிற்பவர் பெண்ணை விழிக்கச் சொல்கிறார் பழிவாங்கவல்ல பாவையர் சரிநிகர் சமானமாக வாழி,

”விதவை என்பதை
விழித்தே கதைக்கிறார்
தபுதாதரன் என்பதை
அவதாரமாக மறைத்தே வைக்கிறார்”
ஏன் இந்தப் பெண்ணடிமைத்தனம் இதிலிருந்து விடுபட விழிக்க வழி சொல்வேன் என தனது இந்த ”விழி” கவிதைத் தொகுப்பைத் தந்துள்ளார்.
இந்தப் படைப்புடன் நிற்காது விழிக்க வழிசொல்லும் கவிதைகளுடன் விழிப்புக்கண்ட விடயங்களையும் எடுத்தியம்பி இன்னும் படைப்புக்கள் வெளிவரவேண்டும்.
அதற்கு இந்த கவிதைத் தொகுப்பு உரம் தரட்டும்.
மனித வாழ்வின் இன்பங்களையும் இன்னல்களையும் காலத்தின் பதிவுகளாக்கியிருக்கும் செல்வி வாக்கி குணராஜாவிற்கும் அவரின் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட முன்வந்தோர்க்கும் எமது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும்.

செல்லத்துரை நாவரசன்
அனைத்துலக ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் தமிழ்
இலண்டன். 14.01.2003

இந்து மாமன்றம்

INTHU MAAMANRAM

கலைஞர்கள் மற்றும் பிரபுவர்கள்

கலைஞர்கள் மற்றும் பிரபுவர்கள்

No. 672, K.K.S. Road,
Jaffna.

எவ்வும் இத்தாலோன்று உடல்களை
எவ்வும் சேர்ந்திருப்பதாகவும் என்னால் மூலிகையிலிருந்து கொழுப்பு
துகுமதியை தல்லை அழுதி,

தில. 6/2, காங்கேசன்துறை வீதி.

ஏவைனி இதிமுனைகளுக்கும் தொழில்கள் எல்லாம் கோயிச்சிலான முறைகளை விட்டுவிடும்.

7-7-2003

ପ୍ରକାଶକ
ମହାନ୍ତିର ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତିରଙ୍କାଳୀନିରକ୍ଷଣ
B.A. MA. PH.D. M.Litt. M.Phil. M.Ed.
ମହାନ୍ତିର ମହାନ୍ତିର ମହାନ୍ତିରଙ୍କାଳୀନିରକ୍ଷଣ

பாரதத்தின் வெளியீடு
வினாக்கள் மற்றும் பதில்கள்
1. சென்டிடி. செப்ரே-ஏ. எஃ. எல்பி. பி.
அதிகாரி.
2. போலீஸ் மாணிக் கூடத்தில் பாரத மாணிக்

கடாரம் கொண்டார்

மினாக்ச் செயலாளர்
மு. டி. பத்மாநாத
S.A (Cey) M. Phil
முதிர்ப்பர்.
மதி வெள்ளுத்தீவிரப்புக்கல்லூரி

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ପତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

வட்டத்திருப்பாக்கி

→ $\mathcal{P}^{\text{d}}(\mathcal{O}_2) \rightarrow \mathcal{P}^{\text{d}}(\mathcal{O}_1)$

பார்வை படியும் தீவிர சூ
குத்தினாலும் குறையாது
ஒன்றி அதிகமாக நோன்றினால் குத்தி
ஒன்றே மூன்றாக்கான சூக்கம்
புதித்தீவிரம் குத்தினாலும் தீவிரமான
ஒன்றே இரண்டாக்கான சூக்கம் குத்தினாலும்
இது ஒன்றே மூன்றாக்கான சூக்கம் குத்தினாலும்
ஒன்றே மூன்றாக்கான சூக்கம் குத்தினாலும்

D-1 1

కె.ఎస్.ఎస్. శ్రీవి

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାତ୍ରମେ (Copied as per instructions) କିମ୍ବା

— १८ —

“ஈக்ஷத்ய ஈக்ரம்”	“ஈக்கவி”	“பீலைத் தூபு”	“இருட்டுவல் வாரித்
“ஸக்ஷத் மாமலி”	“மதுரகவி”	“ஸ்ராவி சு ஸிறு”	“அருட்டவன் விளைகள்”
“ஸங்கத் வித்வஸாகரம்”	“கூபிலைச் சாரித்”	“கல்லைகள்”	“முத்தமிழ் வாரதி”
“ஸங்கத் சிராண்மலை”	“முத்தமிழ் வத்தகரை”	“நூனக்கல் பளை”	“ஸங்கத் வித்வஸாகரம்”
“கலாரத்னா”	“கலாபுத்தணம்”	“முத்தமிழ்க் காந்தி”	“முத்தமிழ்க்கரபி”
“மயா விஞ்சுவான்”			

பூர்வபாணம் பிரம்யான் மா.த.ந.வீரமணி ஜெர் M.A.

(அலை தில்லங்கை யாழுமான தீட்டி) இயூவிள்.
முன்னாள் வீரவூர்யானப், அரசினர் ஆகிரிய பெரிசீப் பாலா நீண்டாகி - எனவே,
அதோ வீரவூர்யானப், கிராமநாதன் நூல்களைச் சொல்லி,
யாழ்ப்பானப் பள்ள வைக்குதலுக்.). 2/1-2003

Dongiyan 110000

ప్రాంతయిలో ఉన్న గొట్టలకు మాదా దేవి
ప్రాంతికినిష్ట ప్రాంతికి ప్రాంతికి ప్రాంతికి
గొట్టలకు ప్రాంతికి ప్రాంతికి ప్రాంతికి
గొట్టలకు ప్రాంతికి ప్రాంతికి ప్రాంతికి

"Lamprigaster" *Momytus*
LBG 6693 Long. 3.16.21 D. m. H. m.

வாழ்த்துச் செய்தி:

அன்பான சோதரியே!
 பள்ளிப் பருவத்தே-உன்
 திறமை கண்டோம்
 சேரந்தே உன்
 குறும்பும் கண்டோம்
 பாடசாலை வாழ்வினிலே
 உன் பணிவு கண்டோம்
 பருவ வயதினிலே-உன்
 பண்பும் பக்குவழும் கண்டோம்
 ஆசிரியத் தொழிலினிலே-உன்
 ஆளுமை கண்டோம்
 அத்தோடு உன்
 கலைத்திறன் கண்டோம்
 காலம் சில செல்ல
 இலக்கியத் தெளிவு கண்டோம்
 இன்று
 ஆக்கிவிட்டாய் ஓர் நுாலை
 கடல்கடந்து சென்று நீ
 வேற்று நாட்டில்
 தமிழ் மொழியின் சிறப்பதனை
 உலகறியச் செய்தவனே!
 உறுதியான வரிகளோடு
 உன்திறமை காட்டி விட்டாய்
 உன்பணி சிறக்க
 என்றும் வாழ்த்துகின்றேன்
 வாழ்க பல்லாண்டு!
 வளர்க உன் பணி!

அன்புடன் சோதரன்
ஜி .ஏ.செந்துரான்
 யாழ் பல்கலைக்கழகம்:

ஜேர்மன் தமிழ்க் கல்விச் சேவையின் தலைவர் திரு. பொ.ஆர்ஜீவகன் அவர்கள் வழங்கிய பாராட்டுரை

செல்வி. வாக்கி குணராசா அவர்கள் மிகுந்த தமிழினப் பற்றும், தமிழ் மொழிப் பற்றும் கொண்டவர். அவர் ஈழத்தில் ஆசிரியையாகப் பல வருடங்கள் கடமையாற்றிப் பல மாணவர்களைச் சிறந்தவர்களாக உருவாக்கிய பெருமை பெற்றவர். தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்காகவும், கலை கலாச்சாரப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்காகவும் தனது சிந்தனையைச் செலுத்தி செயல்பட முனைபவர். செல்வி. வாக்கி குணராசா அவர்கள் தனது ஆழ்றலை எழுத்துத்துறை, பேச்சுத்துறை, கலைத்துறை போன்றனவற்றில் செலுத்தி வளர்ந்து வரும் இளம் கலைஞராவார்.

செல்வி. வாக்கி குணராசா அவர்களின் விழி என்ற கவிதைத் தொகுப்பினைப் பார்த்தேன். மேடைப் பேச்சிலும், கவிவாசிப்பிலும் இருந்த உணர்ச்சி வேகம் கவித் தொகுப்பில் விஞ்சியுள்ளதைப் பார்த்தேன். இருபத்தெட்டுத் தலைப்புக்களில் பல கவிகள், இருளை அகற்றி ஒளியைத் தெரியவைத்து விழிப்புணர்வை மக்களுக்கு ஏற்படுத்துவதை அறிந்து கொண்டேன்.

உயிர் தந்தவள் உத்தமி, உலகில் வாழ்வதற்கு வழி தந்த விழி, அம்மா. அம்மாவைப் பிரிந்து வாழும் உயிர்களின் நெஞ்சக் குழந்தையும், கலக்கங்களையும் விழியில் பதித்த விம்பம் காட்டும் வரிகள் அற்புதம்.

அம்மா

உன்னை

அனைத்துக் கொள்ள

துடித்து நிற்கிறேன் - மனம்

வெடித்து நிற்கிறேன்

உன்னை எண்ணினால்

கண்ணில் நீர் தெறிக்கும்

நெஞ்சம் கலங்கும் - உன்

நேசம் எங்கும் மணக்கும்

இவ்வரிகள் மூலம் அம்மாவைப் பிரிந்து அகதிகளாக வாழும் ஒவ்வொருவரது மனத்துடிப்பையும் கண்முன் காட்டியுள்ளார்கவிஞர்.

இன்று, மக்கள் உலகில் உயிர் வாழ்வதற்கான பல வழிகளும் தடைப்பட்டு வருகின்றன. இயற்கையின் தன்மைகளை அழித்து மாசுபடுத்துவதை,

“ககாதாரமாய்
காற்றைக் கூட
சுவாசிக்க வழியில்லை”

என்று காட்டுகின்றார்.

சமுத்தில் நம் இளங் சிறார்கள் வழுமையின் கோரப் பிடியில் சிக்கி, கல்வி கற்பதற்கே பாடசாலைக்குப் போகமுடியாத நிலைமையில் உள்ளதையும் தமிழ் மக்களின் பட்டினிச் சாவையும், படுகொலைகளையும் பின்வரும் வரிகள் காட்டுகின்றன.

“பள்ளிக்குப் போக - சிறு
பிள்ளைக்கும் ஆசை
அம்மணக் கல்விக்கு
வழியில்லை அதனால்
முற்றுப் புள்ளி.
இருப்பினும்
விலங்கியல் பாடத்தின்
மனித எலும்புகள் முழுத்திற்கும்
விவரணப் படமாய்
நின்றிட முடியும்”

என்று கூறி வேதனையை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

மனித வாழ்வை வழும்படுத்த வேண்டிய மதங்கள், இன்று மனித வாழ்வைச் சிதைக்கின்ற தன்மையையும், அன்பு என்ற தாரக மந்திரத்தை மறந்து போகின்ற தன்மையையும், சமாதான சக வாழ்வு அழிந்து போவதையும்,

“மதமாற்றம் நிரம்ப உண்டு
மனமாற்றம் உண்டோ எவர்க்கும்

மதப் போரால், இனப் போரால்
 மொழிப் போரால்
 அன்பு விதை அழிந்துவிட
 சமாதான விருட்சம்
 தழைப்பதற்கு வழியுண்டோ”

என்று கேட்டு அன்பின் தன்மையை வெளிக் கொணர முனைகின்ற தன்மை பாராட்டுக்குரியதாகும்.

வரலாற்று நிகழ்வுகளில் தமிழினம் பட்ட துன்பங்களை மனக்கண் முன் நிறுத்தி காட்சியளிக்கும் தன்மையிலே பல கவிவரிகள் முன்நிற்கின்றன. தமிழினம் கொடுமைப்பட்டு அல்லற்பட்டு நாதியற்று நடுத்தரங்களில் நின்ற காட்சியும், பட்ட வேதனைகளையும் துன்பங்களையும் காட்டும் வரிகள் பல இடப்பெயர்வில் அமைந்துள்ளன.

மரணத்தைத் தழுவியவர்களை மறுகம்புல வயலில் விட்டுவிட்டு மேலும் மரணத்தை எதிர்கொண்டு மாணிடத்தைத் தேடிய கதையும், குழந்தை இறந்த பின் கவலையில் தோய்ந்து, வேதனையில் நனைந்து, விரக்தி கொண்டு கதறியழும் நிலைமையைக் கூட மரணபயம் வென்ற கதை இடப் பெயர்வில், காட்டும் காட்சி வரிகளை காண்போர் கண்ணீர் சிந்த விழிதந்த கவிவரிகள் காலத்தால் அழியாத கருத்துக்கள். இடப்பெயர்வை வாசியுங்கள் இலட்சியங் கொண்டு இலக்கணம் அமைத்து தமிழன் வாழ்விற்கு வழி தேடுங்கள் எனக் கவிஞர் சொல்லாமற் கூறும் தன்மையை வெளிப்படுத்துங்கள்.

சமுத்தில் தமிழர்கள் மாணிடராக வாழ வழி வேண்டும். தன்மானத் தமிழனாக வாழ வேண்டும். தமிழினம் புதுமனம் பரப்பி புதுத் தெம்புடனும், தெளிவான சிந்தையுடனும், வளமுடனும், நலமுடனும் வாழ வழி வேண்டும் எனக் கேட்டு புத்தாண்டை வரவழைத்து, சாந்தி, சமாதானம் நிலவி மக்கள் யாவரும் மனித நேயமுடன் வாழவேண்டும் எனவும், உலகில் எங்கும் அமைதி நிலவிட

“நித்திலம் முழுதும்
நிலவிட அமைதி
மானிடம் முழுதும்
மலர்ந்திட வரவும்”

எனக் கேட்கும் வரிகள் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர்” என்ற பூங்குன்றனாரின் கவிவரிகளை நினைவிற்கு கொண்டு வருகின்றன.

இவ்வாறு பல வழிகளிலும் தமிழ்மொழி, தமிழின வளர்ச்சிக்கான கவிகளை வடித்த செல்வி. வாக்கி குணராசா அவர்கள் மேலும்மேலும் பல கவிகளைப் படைத்து தமிழின, தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு பாடுபட வேண்டும் எனக் கேட்டுப் பாராட்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

இங்ஙனம்
பொ.ஸ்ரீஜீவகன்

மண் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர்
திரு.வ. சிவராசா அவர்களின்
வாழ்த்து.

உலகிலுள்ள இனங்களில், தமிழர்கள் மொழி, மதம், இனப் பற்று மிக்கவர்கள். இன்று பூமிப்பந்தில் பரந்து வாழும் இனமாகத் தமிழினம் உள்ளது. தமிழர்கள் தாயகத்திலும் சரி, புலம்பெயர் நாடுகளிலும் சரி நமது கலை, கலாச்சார, பாரம்பரிய விழுமியங்களை வளர்த்து பாதுகாத்துவரும் இனமாகவே கருதப்படுகிறார்கள்.

புலம் பெயர்ந்து அந்நிய மண்ணில், அந்நிய சூழலில் வேறுபட்ட கலாச்சார மக்களோடு நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும் கலை, இலக்கிய படைப்புக்கள் மூலம் நமது இனத் திற் குச் சேவை செய்யும் நோக்கத் தைக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் ஜேர்மனியில் வசிக்கும் செல்வி. வாக்கி குணராசா (திருநெல்வேலி - யாழ்ப்பாணம்) அவர்களின் எழுத்தாற்றலும் அவர் நம் மக்கள் மீது கொண்டிருக்கும் ஈடுபாடுகளும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

“மனித உள்ளமும் ஒரு புத்தகத்தைப் போன்றதே

அதைப் புரட்டப் புரட்ட பல பாடங்கள் புலப்படும்”

செல்வி. வாக்கி குணராசா அவர்கள் கடந்த பல வருடங்களாக தாயகத்திலும், புலம் பெயர் நாட்டிலும் பல கலைப் படைப்புக்களை படைத்துள்ளார். அத்துடன் ஐரோப்பிய தமிழ் வானொலிகளிலும், மேடைகளிலும் தனது எழுத்தாற்றல், பேச்சாற்றுலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பதை நான் அறிவேன்.

“இலக்கியப் படைப்புக்கள் காலத்தால் அழியாது

நிலைக்கக் கூடியவையே”

ஒரு சமுதாய வளர்ச்சிக்கு நல்ல இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் தேவை. அந்த நோக்கில் இவரின் எழுத்துப்பணி ஓயவில்லை. இவரின் பெருமுயற்சியால் வெளிவரும் “விழி” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் 28 கவிதைகளை வடித்துள்ளார். அத்தனை கவிதைகளும் முத்துக்கள். இவரின் கவிதைகளில் பெண்ணியவாதம், அடிமைத்தனம், சாதியம், பிறமொழி மோகம், தாயக விடுதலை, சுதந்திரம், மனிதநேயம் போன்ற பல அம்சங்கள் சுட்டிநிற்பதை நாம் அறிவோம். தனது எழுத்தாற்றலால் சமுதாய விழிப்புணர்வை ஊட்டி உள்ளார் என்பது எமது கருத்தாகும்.

ஜேர்மனியில் கடந்த பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தொடர்ந்து வெளிவரும் “மண்” சஞ்சிகையோடும், ஜேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தோடும் இணைந்து செயலாற்றி

எழுதிவரும் செல்வி. வாசகியின் “விழி” என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு நம் மக்களுக்குக் கிடைத்த அரிய பொக்கிசமாகும். இப் புத்தகத்தை நாம் எல்லோரும் வேண்டிப் படித்துப் பயன்பெறுவோம்.

“விழி” என்னும் இவரின் கவிதைத் தொகுப்பு நம் மக்களிடையே சென்றடையும்போது நம் சமுதாயம் விழிப்புறும் என்பதில் எமக்கு ஆழமான நம்பிக்கையுண்டு. இந்த ஐனரஞ்சகமான எழுத்தாளர் மக்களின் மனதைத் தொட்டு விடுவார் என்பது தினன்ம். ஒரு சமுதாய மாற்றத்திற்கான சிறந்த ஒரு எழுத்தாளராக, துணிச்சலான எழுத்தாளராக, மனிதநேயமுள்ள எழுத்தாளராக, விடுதலை வேள்வி நிரம்பிய எழுத்தாளராக நாம் இவரை கண்டு மகிழ்கிறோம். இவரின் கலை இலக்கியப்பணி தொடர்ட்டும்..... வாழ்வு மலர்ட்டும்..... நல்லாசிகள் கூறி..... வாழ்த்துகிறோம்.

“எழுத்தும் ஒருவகையில் ஆயுதமே

சரியான எழுத்தாளன் ஒரு போராளியே”

அன்புடன்

வ. சிவராசா

பிரதம ஆசிரியர்

மன் சஞ்சிகை -

ஜோர்மனி

வாழ்த்துச் செய்தி..

செல்வி.வாசகி குணராஜா முகங்காணா உறவாக 8 வருடங்களுக்கு முன்னரே எனக்கு அறிமுகமான ஒருவர் அன்று தொடக்கம் அவர் ஜேரோப்பாவிற்கு வரும் வரை எமது குடும்பத்துடன் கடிதமுலம் தொடர்பு கொள்வதுண்டு. அவரது மனிமணியான கையெழுத்துக்களும் அடங்கிய கருத்துக்களும் என்னை நன்கு கவர்ந்திருந்தது. இந்த ஆழ்றலும் வல்லமையும் எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை என்பது அப்போதே எனக்கிருந்த எண்ணமாகும்.

வாக்கி குணராஜா தனது 10 வருட ஆசிரிய சேவையைக் கைவிட்டு இத்தேசத்திற்கு இத்தேசத்திற்கு வந்த வேளை தனது புனிதமான சேவையை இழந்து வந்தமையும் தனது தாய் தந்தை சகோதரங்களைப் பிரிந்து வந்தமையும் அவரை மிகவும் கவலைக்குள்ளாக்கியிருந்தது. படிப்படியாக வாணைவி தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்கள் மூலமாகவும் புலம்பெயர் தேசத்தில் ஆங்காங்கே நடைபெறும் கலைவிழாக்கள் மூலமாகவும் அவரது சிந்தனை வேறுதிசையில் செல்ல ஆரம்பித்தது. ஐ.பி.சி வாணைவி ஜரோப்பிய ரீதியாக நடாத்திய நிமிலராஜன் நினைவாக இன்றையசூழ்வில் ஊடகவியலாளரின் பங்களிப்பு என்ற கட்டுரைப் போட்டியில் முதலிடத்தைப் பெற்றுமை அவர்து திறமைக்கு ஒரு சான்று. அவர் தன்மனதில் தோன்றிய அத்தனை விடயங்களையும் எழுத்தில் வடிப்பதில் திறமையானவர்.

கிடைத்த தலைப்புக்கு தொடுத்த வரிகளை வழிதவறாமல் சொல்லும் விதம் அதற்குரிய தனித்துவத்தைக் காட்டி நிற்கும்புலம்பெயர் தேசத்தில் தமிழ் மொழி கலை கலாச்சாரப் பண்பாடுகள் எது எதிர்காலச் சந்ததியிடம் சீர்குலைந்து இல்லாமலே போய்விடும் என்பதை பெற்றோர்கள் சிந்திப்பதைவிட மேலதிகமாக சிந்தித்து தனது கருத்துக்களை வெளியிடும்போது இவரது தீராத தமிழ்ப்பற்றினையும் தீர்க்க தரிசனத்தையும் கண்டு வியப்படைகிறேன்.

இத்தனை சிறப்புக் கொண்டசெல்வி. வாக்கி குணராஜா தனது விழி கவிதைத்தொகுப்பினை சிறப்புற வெளியிட்டு சமூகத்திற்கு பயன்கொடுத்து நீண்ட காலம் வாழவாழ்த்தி இறைவனை இறைஞ்சி நிறைவுசெய்கிறேன்.

நன்றி.

திரு.க.பரமானந்தன்
நிர்வாகி தமிழாலயம் கடமார்

ஆசிச் செய்தி..

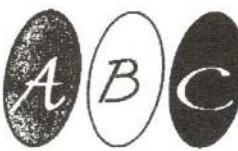
ஒரு தனிமனிதனே மக்கள், மக்களே சமூகம், சமூகமே உலகம் எனும் ஆழ்ந்த சிந்தனையுடன், உலகத்தை ஒரு தனிமனிதனாலும் திருத்தமுடியும். அதுவும் எழுத்தினாலே திருத்தமுடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் எழுத்தை உயிராகவும், வாழ்க்கையாகவும் உலகமாகவும் கொண்டு தனி மனிதனின் வாழ்வு இறப்புடன் அழிந்து விடுவதில்லை. அவன் விட்டுச் செல்லும் படைப்புக்களுடன் உலகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பான் என்பதை உணர்ந்து இந்த அரிய கவித் தொகுப்பை நமக்க அளித்துள்ளார்.

எளிமையான நடையில் சத்துள்ள பல கவிதைகளை அகத்தூய்மையுடனும், அறிவுத்தூய்மையுடனும் எமக்கு அள்ளி வழங்கியுள்ளார். எழுத்தில் ஒன்றும் வாழ்க்கையில் ஒன்றுமாக வாழும் படைப்பாளிகளுக்கு சவுக்கடி கொடுக்கும் இவரது கவிவரிகள் உள்ளத்திலிருப்பதை ஒளிவுமறைவின்றி நேர்மையுடனும் கவிதை வடிப்பதில் பின் நிற்காத துணிச் சல்மிக்க கவிஞர். இவரது கவிதைகளின் கருவிற்கும், கருவிற்குள் இருக்கும் கருத்துக்கும், அவற்றை வாசிக்கும் திறமைக்கும்மயங்கிய ரசிகர்கள் பலர்.

இவர் களுடன் நானும் எனது கணவர் ஏகானந்தராஜாவும் அடங்குவோம். இவரது பாட்டுக்கு மெட்டெடுத்து குரல் கொடுத்து மகிழ்ந்தவள் நான்.

இவர் பணி மேலும் சிறக்கவும், மேலும் பல படைப்புக்களை வழங்க நல்லுராரானை இறைஞ் சி வாழ்த்துகின்றோம்.

**திரு.திருமதி. ஏகானந்தராஜா
கலைவாணி.**

துமிழ் ஒலி TAMIL OLI

வண்ணவரிகள்

வாழ்த்துரை

விழி இந்த நூலின் தலைப்பே கவிதைதான்!

கவிதையின் சிறப்பே சொற்களைச் சுருக்குவதுதான். விழித்தெழு! அல்லது விழித்திரு! என்று இந்நூலுக்கு தலைப்பிடிருக்கலாம் அப்படியில்லாமல் விழி எனத் தலைப்பிட்டதன் மூலம் தனது கவிதைகளை நூலாக்கும் தகுதியை பெற்றுவிட்டேன் என நிருபித்திருக்கின்றார் செல்வி வாசகி குணராஜா அவர்கள். வாழ்த்துக்கள் வாசகிக்கு. எங்கள் மத்தியில்கதை, கவிதை, கட்டுரைகள், இப்படியான எழுத்தாற்றல் திறமைகள் இருந்தும் தங்கள் படைப்புக்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டுவருவதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் கிடைக்காத காரணங்களால் தங்கள் எழுத்துக்களை தங்கள் வீட்டுக்குள்ளோயே முடக்கிவைத்திருப்பவர்கள் ஏராளம்!. இவர்களுக்கெல்லாம் நம்பிக்கை கொடுக்கும் விதத்தில் ஒளிவிளக்குகளாக வந்தவைகள்தான் இன்று மேலைநாடுகளில் தமிழ் மனம் வீசிக்கொண்டிருக்கும் வானொலிகள் என்றால் அது தற்புகழ்ச்சியல்ல.

எங்கள் A. B. C. வானொலி பல படைப்பாளிகளை உருவாக்கி வளர்த்திருக்கின்றது. அவர்களில் ஒருவராக வாசகி குணராஜா அவர்களும் ஒருவராகத் திகழ்கின்றார்.

இந்தத் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கும் கவிதைகளில் பல A. B. C. தமிழ்ஒலியில் கவிஞர்கள் சங்கமத்தில் பாடப்பட்ட கவிதைகள். அதன்மூலம் விமர்சனங்களையும், வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுக்களையும் பெற்று ஒரு சிற்பியைப்போல தனது கவிதைகளை தானே மீண்டும் செதுக்கி அவற்றை நூலாக்கியிருக்கின்றார் செல்வி வாசகி. அவரின் இந்த முயற்சிக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

கல்லாது வராது கவிதை, சொல்லாது தீராது துன்பம், இனிய நல் வாசகர்களே! புதியவர்களை ஊக்குவிப்பதிலும், வாழ்த்துவதிலும், பாராட்டுவதிலும்தான் அவர்களின் வளர்ச்சியே தங்கியிருக்கின்றது. விழி என்னும் நூலோடு வந்திருக்கும் வாசகியை நீங்களும் வாழ்த்தி வரவேற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

புதியவர்கள் என்றாலே இன்று சில பழையவர்களுக்கு வேப் பங்காய், இலுப்பங்காய், புழியங்காய்கள் போலும்! ஏனிந்தக்கசப்பு? ஏனிந்தவெறுப்பு? இன்றைய பிறை நிலாதான் நாளையசந்திரன். இன்றைய குழந்தைதான் நாளைய மனிதன். இன்றைய புதியவர்கள்தான் நாளைய பழையவர்கள். கடல் பழமை, வான் பழமை, நிலம் பழமை. இவையெல்லாம் புதியவைகளை வெறுப்பதில்லையே! நாமும் இந்த புதியவரான விழியையும் விழியைப்படைத்த வாசகியையும் வாழ்த்தி வரவேற்றுக்கொள்வோம்.

என்னைப் பொறுக்தவரையில் இந்தக் கவிதைகள் புதியவரின் கவி வரிகளாகத் தோன்றவில்லை. புதிய கவி வரிகளாக, புதுமையான கவிதைகளாகவே இருக்கின்றன.

இவரின் ஒவ்வொரு கவிவரிகளைப் படிக்கும்போதும் மண்ணில் விழுந்த நாவல்பழத்தை எடுத்து ஊதிவிட்டு ருசித்து, ருசித்து சாப்பிடும் சிறுவனைப்போல ரசித்துப் படித்தேன்.

கவிதைக்குத்தெரியும் எப்பொழுது எங்கே நின்று எதைப் பேசவேண்டுமென்று! கவிதை படிக்கும்போது மென்மையாக இருக்கும், ஆனால் கவிதை எவ்வளவு வலிமையானது என்பது கவி வரிகள் வாசகங்களின் மனங்களில் பதிந்து நிற்கும்போதான் உணரமுடியும். ஏழுத்துக்களில் உயர்வானது கவிதைதான்! காரணம் குறைந்த வரிகளில் உயர்ந்த தத்துவங்களை கவிதைகள் மூலமாகவே சொல்லமுடிகிறது. அந்த முயற்சியில் வெற்றி பெறுபவனே கவிஞர். இந்தக் கவிதைத்தொகுப்பில் வாழும் காதல் என்றெரு கவிதை. உண்மையில் இது ஒரு கதை! அதிலும் சிறுகதையல்ல? நெடுங்கதை! அந்தக்கதையை நாகீகமான வார்த்தைகளால் சுருக்கித் தொகுத்து கவிதையாக்கியிருக்கின்றன இவர். காத்திருப்பு என்னும் கவிதையும் அதே போன்றதுதான். அந்த நீண்ட கவிதையிலே ஒரு அடி.

காத்திரு காத்திரு என்று

கண்ணில் கோத்திடும் நீருக்கும்

கடவாளம் போடுகின்றார்.....

என்ற வரிகள் குழித்துவிட்டு வந்த குடும்பப்பெண் நெற்றியிலே திலகமிட்டபின் வரும் அழகைப்போல ஜோலிக்கின்றது.

இலக்கியக் காதலும், இன்றைய காதலும் என்னும் கவிதையில் பல காதல் காவியங்களின் வரலாறுகளை சிறு, சிறு பந்திகளுக்குள் அடக்கி காதலுக்கு முடிவு சாவுதானா? என்று ஏக்கத்தோடு ஒரு கேள்வியை முன்வைத்து

அருமைக்ககாதலும் உயிரின்

அழிவில்த்தானே உலகம்

அறிந்துகொண்டது

என்ற அந்த முத்தான வரிகள் அந்தக் கவிதைக்கு முத்தாப்பாக இருக்கின்றது. இந்தக் கவிக்கையும் மிக நீண்ட கவிதையாக இருந்தாலும் இலக்கிய காதல்கள் இறப்பில் முடிந்திருக்கலாம் ஆனால்

இன்றைய காதலே

நன்றாய் வாழும்

சான்றுக்கோடு

உயிரோடு வாழுது

வாழ்த்துவோம் காதலோடு வாழ்த்துவோம்

என்று கூறி முடித்து இன்றைய காதலர்களுக்காக வக்காளத்து வாங்கி நிற்கின்றார் செல்வி வாக்கி.

காதல் கவிதைகளில் மட்டுமல்ல பெண்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளிலும் இவர் இமையமாகவே நிற்கின்றார். நம்மைப் பிடித்த பிசாக்கள். என்ற கவிதையில்நூலாசிரியர் செல்வியாக இருந்தாலும் கவிதையோ பல்லு விழுந்த கிழவியாகவே இருந்தது! கவிதையில் அவ்வளவு முதுமை.

பொம்பிளை சிரித்தால் போச்சு

புகையிலை விரித்தால் போச்சு என்கின்ற பழமொழியைப் பிழிந்து நிற்கின்றபோதும், கற்பு என்பது பெண்களுக்கு மட்டும்தானா என்றால் வரிகள் அம்பில் தொடுக்கப்பட்ட வில்லாக இந்த சமுகத்தை கேள்விக்கணைகளால் குறிப்பார்த்து நிற்கின்றது. விதவை, மலடி, வாழாவெட்டி, என்னும் அடைமொழிகள் பெண்களுக்கு மட்டும்தான் சொந்தமா? இவரின் நியாயமான கேள்விகள் எம் மோடு ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் பிசாக்கள் என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை.

இதேபோல “நானைய விடபொழுது” என்னும் கவிதையிலும் என்னிலை வேதம் தொடுகின்றேன் கேள் என்னும் கவிதைகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களைல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியவை!?

காதல் கவிதைகள் மட்டுமல்ல பெண் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கவிதைகளிலும் செல்வி வாக்கி அவர்கள் இயமயாகவே நிற்கின்றார். நம்மைப் பிடித்த பிசாகசகள் என்னும் கவிதையைப் படித்தபோது கவிதையை ஏழுதியவர்தான் செல்வியாக இருந்ததேயொழிய கவிதை முதுமையாகவே இருந்தது.

இப்படி எல்லாக் கவிதைகளிலும் ஆயிரமாயிரம் அர்த்தங்கள் பொதிந்து கிடப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

நான் இவருடைய பல கவிதைகளை இவருடைய குரலிலேயே கேட்டுச் சுவைத்திருக்கின்றேன். இப்பொழுது படித்தும் சுவைத்தேன். ஒரு விதை, முளை வெடித்தவுடன் சட்டென்று கனிகளைத் தந்துவிடப்போவதில்லை. செடி, மரம், பூ, பிஞ்சு, காய், கனி என்று படிப்படியாகவே வளர்ச்சி பெறுவதைப்போல இவரின் கவிதைகள் ஒன்று மிஞ்சி நிக்கின்றது! கவிதை மனிதன் சோகப்படும்போது கண்ணர்வடிக்கின்றது. தாகப்படும்போது தண்ணிராய் சொரிகின்றது. இவருடைய கவிதைகள் மேலே சொன்னதுபோல சோகத்திலும் தாகத்திலும் கவிதையாகவே நிற்கின்றது.

இன்று செல்வி வாக்கி அவர்கள் வாழ்க்கையில் பல பரிணாமங்களை எடுத்து வயதில் முதுமை அடைகின்ற காலங்களிலும் இவருடைய கவிதைகள் இளமையாக வாழவேண்டும் என்று வாழ்த்துக்கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

அன்புடன்
வண்ணைத்தெய்வும்
A.B.C. தமிழ் ஒலி பரிஸ்

அம்மா

உனக்குள்

உருவான கருவுக்கு

உயிர் கொடுத்து-என்னை

உலகிற்கு தந்த

உத்தமி நீ

உனக்குட் தான்

எங்கள் தொடக்கம்-உன்

அன்பு வலைக்குள்ளே நானும்

நாங்கள் அடக்கம்

உந்தன் நிலாழுகமும்

நடசத்திர முக்குத்தியும்

நித்தம் எந்தன்

நெஞ்சக்கூட்டிற்குள்

உலா வந்து கொண்டேயிருக்கும்

உன் பஞ்சணை மடியில்

நான் துஞ்சிடும் வேளை-உன்

முத்து விரல்கள் -என்

உச்சி முடி கோதிடும் -உன்

பரிசமும் பாசமும்-இன்றும்

என் மேனி சிலிர்க்கவைக்கும்

அடங்காக் காளையையும்

அடக்கிப்போடும்-உன்

அன்புப் பார்வையில்

தங்கியிருக்கும்

தந்திரமோ இல்லை மந்திரமோ?

பசு மாடுபோலவே

பலசுகம் தந்தவள்

மற்றவர்க்காகவே என்றும்

மாடாய் உழைத்தவள்-இன்று

ஓடாய்ப்போனவள்
 மெளனமாய்
 மொழிதந்து-வாழ்வுக்கு
 விழிதந்த - நல்
 வழிகாட்டி - நீ
 மண்ணிற்குள்
 மகத்துவம் அம்மா - என்
 மனதிற்கு பெரும்
 தத்துவம் நீ - உன்
 அன்புக் கடலுக்குள்
 அழுந்து போனவள்-இன்றும்
 உன்
 கருணை மழையில்
 செழித்து நிற்கிறேன்
     இன்பத் தென்றலில் என்னோடு
     இணைந்து
     களித்தவர் பலர் - ஆனால்
     துன்பச் சூறாவளியில்
     தூக்கி நிறுத்தி என்னைத்
     தாங்கிக் கொண்டவள்
     நீ மட்டுமே
 என்னை வளர்த்திட
 உன்னை
 ஊனாய் உருக்கினா
 இன்று
 தளர்ந்து நிற்கும்
 உன்னை
 அணைத்துக் கொள்ள
 தூடித்து நிற்கிறேன்-மனம்
 வெடித்து நிற்கிறேன்
     உன்னை எண்ணினால்
     கண்ணில் நீர் தெறிக்கும்
     நெஞ்சம் கலங்கும் - உன்
     நேசம் எங்கும் மணக்கும்:

அகமும் முகமும்

அந்நிய தேசத்திலிருந்து
தாயக மன்னிற்கு
இடைக்கிடை வரும்
தபால் உறைகளுக்குள்
இவர்கள்
முகங்களை மட்டும் தான்
தொலைத்திருப்பதாய்
தோன்றிடும் எனக்கு
இங்கு வந்ததும் தான்
நன்றாகப் புரிகிறது
இவர்கள்
முகங்களை மட்டுமல்ல
தம் அகங்களையும்
தொலைத்து விடத்துடிக்கும்
அ.நினைப் புழுக்கள் தான்
நம் தமிழினம் என்று.

வறுமை இருட்டு

வறுமைக் கோடு
 எங்களின்
 எல்லைக்கோடு
 காலாதி காலமாய்
 அதற்குள் அடங்கியே
 எங்களின்
 ஆட்சி அரங்கு
     வாழ்க்கைச் சாக்கடையில்
     வயதானவர்கள் நாங்கள்
     சகாதாரமாய்
     காற்றைக்கூட
     சுவாசிக்க வழியில்லை
 எங்கள்
 இரைப்பைக்குள்
 உணவுகள் தங்காது
 கருப்பைகள் மட்டும்
 அடிக்கடி கனக்கும்
     எங்களின்
     பட்டினிப்போருக்கு
     பதிலில்லை நானும்
     ஆயினும்
     நாட்டுக்கு விடுதலை
     நாங்களும் கேட்கிறோம்
 பள்ளிக்குப் போக-சிறு
 பிள்ளைக்கும் ஆசை

அம்மணக்கல்விக்கு
 வழியில்லை அதனால்
 பள்ளிக்கும்
 முற்றுப்புள்ளி
 இருப்பினும்
 விலங்கியல் பாடத்தின்
 மனிதன்னும்புகள் முழுதிற்கும்
 விவரணப் படமாய்
 நின்றிட முடியும்
 எங்கள் குடலும் குடலும்
 குத்துப்படுகையில்
 குடத்து நீர்தான்
 நீதி தேவதை
 எங்கள் நாவினில்
 நா நயம் இருப்கதால்
 பெட்டிக்குள்
 நாணயம் இல்லை
 நாங்கள்
 வறுமையின் இருட்டுக்குள்
 வாசம் செய்வதால்
 ஒலை முகட்டுக்கால்
 வானத்தில் விடிவெள்ளி
 நித்தம் பார்க்கிறோம்
 வாழ்வுக்கும் விடிவெள்ளி
 வருமென
 காத்திருக்கிறோம்.

நாளை விடிபொழுது

இன்றைய பொழுதுகள்
 இதமாய் மலர்ந்ததால்
 நாளைய விடிபொழுது
 நமக்காக வெளிக்கும்
                   கலங்கிக் கலங்கிப் பெண்
                   கண்ணீர் வடித்த காலங்கள்
                   கலைந்து போய் விடும்
                   நாளைப் பொழுது
                   நமக்காக விடியும்
                   நம்பிக்கை கொள்வோம்
 அடங்கி ஒடுங்கி
 முடங்கிக் கிடந்த-நாங்கள்
 தடங்கல் இன்றியே
 தடயங்கள் பதித்துவிடும்
 விடயங்கள் எடுத்து
 புறப்பட்டு விட்டோம்-நாங்கள்
 புயலாய் அல்ல
 புரட்சியோடு புதுத்தென்றலாய்
                   வீட்டுப் படலைக்குள்
                   ழூட்டுப்பட்ட நாங்கள்
                   விண்வெளிக்குக்கூட
                   பயணித்து விட்டோம்
                   நாட்டுக்கும் அரசியல்
                   நடத்தியே வருகிறோம்
 பள்ளிப் படிப்பு
 பெண்ணுக்கு எதற்கு-என்றே

தள்ளிப்போட்ட காலம்
 முற்றுப் புன்னியாகவே
 முடிந்து போன வரலாறுகள்
 பெண்கள் நாங்கள்
 துணிந்து எழுந்து விட்டோம்
 நிமிர்ந்து நடந்து விட்டோம்
 ஆணுக்கு நிகராய் என்ன
 அதுக்கு மேலே நாங்கள்
 வலுத்து நிற்கிறோம்
 உழுத்துப் போன சங்கதிகளை
 கொழுத்திப் போடுவோம்
 தாய்மை உன்னத்தாலும்
 வாய்மைப் பெண்ணியத்தாலும்
 வெளுத்துக் கட்டுவோம்
 பொன்னகை எதற்கு நமக்கு
 புன்னகையோடு நாங்கள்
 பண்ணுவோம் காரியம்
 கண்ணுக்கும் மனதுக்கும்
 கருத்தோடு சாகசம்
 சொல்லுக்கும் செயலுக்கும்
 வல்லமை கொடுப்போம்
 சுதந்திரமான நாங்கள்
 அடிமை விலங்கை
 நொருக்குவோம் இன்றே
 அன்பினால் உலகை
 அறிவுடன் நெருங்குவோம்
 தாயாய் அணைத்துக்கொள்வோம்
 நோயான கொள்கைகளை
 தீயாயும் கொழுத்திக்கொள்ளுவோம்

இல்லம் சிறக்கும்
 இல்லாளாய் மட்டுமல்ல
 நாடுசெழிக்கும் -நல்
 வல்லாளாயும்
 தொல்லைகள் போக்கியே-நம்
 எல்லைகள் காக்கவே
 ஏந்திக் கொள்ளுவோம்
 ஏ.கே யும் கைகளில்
 தாங்கிக் கொள்ளுவோம்
 பாங்கிகள் நாங்கள்
 பயங்கரத் துண்பத்தையும்
 பதுங்கிய காலங்களும்
 தூங்கிய வேளாகளும்
 ஒதுங்கியே ஓரம் கட்டிட
 வீரம் கொண்டே நாங்கள்
 புதுயுகம் படைப்போம்

கல்லைப் போன்ற கணவனுக்கும்
 புல்லைப் போன்ற புருசனுக்கும்
 தரிசன மங்கையாய் மட்டுமல்ல
 தீட்சண்யத் திங்களாயும்
 குடும்பச் சக்கரத்தை
 குதுாகலமாயும்
 உருட்டிச் செல்லுவோம்
 உணர்ந்து கொள்ளுவோம்
 நாளை விடிபொழுது
 நமக்காக மலரும் என்றே
 மானுட நேச நங்கையுமாய்
 மனிதாபிமானத் தங்கையுமாய்

காருண்யச் சேவகியுமாய்
 பாரினில்
 பாரிய தேவைகள்
 படைத்திட எழுவோம்-உலகத்
 துயர் துடைத்திட விளைவோம்
 நாளை விடிபொழுது
 நமக்காகத் தானே
 சோகம் இன்னும் ஏன்-உலக
 தாகம் தீர்க்க - அன்பொடு
 புறப்படு நீயும்
 நயமாக நாளை விடிபொழுது
 நமக்காகத் தானே
 உலகை வலம் வரவே
 உவகையோடு -இன்று
 தீர்மாய் எழுந்து
 புறப்படு பெண்ணே!..
 நாளை விடிபொழுது
 நமக்காகத் தானே.

அந்தாதி

புலத்திற்கு வந்தவள் -நான்
 வந்தனங்கள் பலகூறி-கவிபாட
 வகையற்று நிற்கிறதே பேதை மனம்
     மனம் முழுக்க மாறாத
     ரணமாக ஆயிற்று
     பல காலம் -பல
 காலம் காலமாய் கட்டிவைத்த
 கோலம்மாறி குணம்மாறி-இங்கு
 தடுமாறி நிற்கிறதே தமிழினம்
     தமிழினம் தலைநிமிரத
     தாயகத்தில் போராட்டம்-இங்கோ
     தமிழ் எழுத்தை உச்சரிக்க
     தனியான கோலாட்டம்
 கோலாட்டம் பல போட்டாலும்
 கடுகளாவும் காணாமல்
 போய் விடுமோ-எங்கள்
 கன்னித் தமிழ் முச்ச
     முச்சமுட்டி முக்காட்டு
     முழுசாகக் காணாமல்-தமிழினம்
     இங்கு எச்சமின்றி
     எளிதாகப் புதைந்திடுமோ?
 புதைந்திட்ட குழிகள்கூட
 புத்துயிர் பெற்றதன்நோ
 ராஜபக்ச குரல்கேட்டு
 ராவுபகல் செம்மணியில்

செம்மணியில் நம்மினமோ
 அம்மணமாய் குழியதனுள்
 எம்மவரில் சிலரோ புலம்பெயர்ந்தோம்
 வாழுதற்காய் அந்நியமண்ணிற்கு
 அந்நிய மண்ணில் அகமும் முகமும்
 அடியோடு தொலைத்துவிட்ட
 அனாதைத் தமிழினமாய்
 அருமையாக ரெலிபோனில்
 பாடிவிட்டோம் அந்தாதி.

இறைவன்

உண்மையான
 கண்ணீருக்கு
 ஓடிவந்து
 அணைத்துக்கொள்ளும்
 உலகமாதா.

உண்மை

இன்றைய உலகில்
 உலவமுடியாத
 மறைபொருள்
 தத்துவம்.

மண்ணும் பெண்ணும்

மண்ணே !

உனக்கும் இந்தப்பெண்ணுக்கும்
நெருக்கமாய் உறவுண்டு
பெண்ணவள் பெருமைக்கு
மண்ணே -உன்

பொறுமை தான் ஓப்பீடு
தாயகமண்ணும்-என்
தாயகப்பெண்ணும்
தவித்திருப்பதோ -தினம்
தீராப் போரினால்

மண்ணவள் கலங்கி -இன்றும்

குருதிவடிக்கிறாள்
எல்லைப்போரினால்
பெண்ணவள் இவளோ
கலங்கிக் குருதிவடிக்கிறாள்
சீதனப்பேயினால்-ஆனாலும்

மண்ணே !

உன்னை மீட்கவென
குருதிக்குளத்தில்
மாண்டனர் வீரமறவர்கள்
பெண்ணே!

உன்னை மாய்ப்பதற்கென்றே
தந்தையின்
வியர்வைக் குளத்தில்
குளித்தனர்
சீர்திருத்தவாதிகள் -பலர்
சீதனச்சாக்கடைக்காய்

மண்ணே!

உன் இனியவாசம்

மனசுக்குள் மத்தாப்புவாய்த்தான்
பெண்ணே!

உன் நினைவுகள் மட்டும்

ஏனோ என்னெஞ்சத்துள்

நெருஞ்சிமுட்களாய்-நாளும்
வலிக்கிறதே

மண்ணே!

நீ மட்டும் எப்படி

நிர்மலமாய் நீடித்திருக்கிறாய்
மண்ணே உன்

இனிய மனதிற்கு-என்

இனிய வாழ்த்தோடு வந்தனங்கள்.

மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே-நல்ல

மாதவம் செய்திடல் வேண்டும்

என்றவன் பாரதி-என்றோ

பாடிச்சென்றான்-நானோ

பெண்ணவளாய்ப் பிறப்பெடுத்தால்

பேரிடியென

அடித்துக்கூறிடுவேன்

பிறந்துவிட்ட பெண்ணவளோ

வீட்டினிலே

பெற்றவர்க்கு முதலடிமை

பின்னவள் புகுந்தவீட்டினிலே

கணவனுக்கும் அவன்குழாத்திற்கும்

குருட்டு அடிமையாவாள்

ஏன்றோ ஒருநாள்-தான்

பெற்றுவிட்ட தனயனுக்கும்
 அடிமையாவாள் ஜயமில்லை
 பெண்ணே உன்
 மனதினை அடக்கவைக்கும்
 அடிமை வாழ்க்கை ஏன் எதற்கு?
 அடிமை வாழ்வு மட்டுமென்றால்
 அடிபட்டு வாழ்ந்திடலாம்-ஆனால்
 பெண்ணே உன் பிறப்பை
 எண்ணிப்பார் ஒருகணம் நீ
 பெண்ணவளாய்ப் பிறப்பெடுத்து
 பெரும்பாவம் சுமக்கின்றோம்
 பெண்ணவளைப் பெற்றுவிட்டு
 பெருமுச்சு விடுகின்ற
 பெற்றவர்கள் பலகோடி
 பெண்ணவளாய்ப் பிறந்துவிட்டு
 கண்ணீரில் நீந்துகின்ற
 கண்ணியர்கள் பலகோடி
 கண்ணியவள் கரைசேர-தந்தையவன்
 ஒடுகின்றான் பார்கோடி
 பார்முழுக்க ஓடியவன்
 தேடுகின்றான் சீர்கோடி
 சீரவரிசை தேடியவன்
 சீராய் முடிப்பதற்குள்
 பெண்ணவள் காதோரம்
 வந்து சேரும் நரைகோடி
 கோடி கோடி கோடியென்று
 கோடி கேட்கும் கேடிகளோ
 நம்மிடையே பலகோடி
 இத்தனையும் சேர்த்தும்-அவள்
 வாழ்வில் என்ன
 வசந்தமா வீசகிறது?

பெண்ணே!
 இன்னும் பார்!
 என்னத்தை-நீ
 ஏற்றமாய் வெளியிட்டால்
 வாயாடிப் பெண்ணென்பர்
 ஆசைகளைத்த தீர்த்துவைத்தால்
 ஆவளைத் தாசிப் பெண்ணென்பர்
 மணாளனைப் பறிகொடுத்தால்
 விதவை என்ற
 விபரீதமான பட்டமடா
 இது மட்டுமா பெண்ணே
 முளி அலங்காரி
 முழுவியளத்திற்குதவாளாம்
 அப்பப்பா
 போதுமடி பெண்ணே
 உன்னை என்னினால்-என்
 நெஞ்சத்துட் குருதிதான் வடிகிறது
 உன் கலக்கங்கள் தீர்ந்து-நீ
 மகிழும் நர்ள் எப்போ?
 இத்தனை சோகத்துள்ளும்
 இனிமையாய் ஒரு செய்தி
 பங்குணி 8 மகளீர் தினமாம்
 மகிழ்ந்து கொள் ! கிடைத்ததைப்
 பகிர்ந்து கொள்
 உனக்கும் ஒரு காலம் உண்டு
 கலக்கத்தை கழித்துவிடு
 வெற்றி நிட்சயம்-பெண்ணே
 வெற்றி நிட்சயம்.

இடப்பெயர்வு

இடப்பெயர்வு என்றவுடன்-என்
இதயம் இப்போ மீண்டும்
இடம்பெயர்ந்து நிற்கிறதே
யாழ்மண்ணில்

1995.ஜூப்பசி.30ஐ எண்ணியதும் -என்
இளநெஞ்சம் ஒருமுறை
இடிஇடித்து வெடிவெடித்து
வெலவெலத்து நிற்குதையா
இடப்பெயர்வு தந்ந-அந்த
இன்னல்கள் எம் வாழ்வின்
இருண்ட நாட்களாக
இருந்தகதை-நெஞ்சில்
இடம்பிடித்த கதை
மறந்திமோ?

ஜயா!
உள்ளங்கள் இடம்பெயர்ந்தால்
உருவாகும் உணர்ச்சிகரமாய் காதலாம்
பூமி தானும் இடம்பெயர்ந்தால் - பொல்லாத
பூகம்பம் உருவாகும் -ஆனால்
ஆமி வந்து அடிப்பானாம் காஸ் என்று
யாழ் மண்ணே திரண்டது
இன்னலோடு இடம்பெயர்ந்து
வசதியாக வாழ்ந்த நாங்கள்
வாழ வழியின்றி
வகையற்றுத் தடுமாறி
அடுத்தவேளை உணவிற்காய்
அமுத கதை யாரறிவார்?
அருமந்த யாழ்ப்பானம்
அரவமின்றிப் போனதையா

இலட்சணமாய் வாழ்ந்த நாங்கள்
 இலட்சியமே இல்லாமல்
 இடம்பெயர்ந்தோம் -யாழ்
 நாவற்குழிப்பாலத்தால்
 நடக்கவழி இல்லை ஜயா-பாதை
 நகர்த்த வழி தெரியவில்லை
 யாழ்மண்ணே இடம்பெயர்ந்து
 யாசித்து நின்றதையா
 உயிர்ப்பிச்சை கேட்டு

கறுப்பு யூலை இடப்பெயர்வும்
 கண்ணிலிருந்தும் மறையவில்லை
 மீண்டும் மீண்டும்
 மீளாத அவலங்கள்
 தமிழர் நம் வாழ்வினிலே
 மனச்சாட்சி அற்ற-அந்த
 மரக்கட்டை ஜென்மங்களால்
 மானமறுந்து வீரமிழுந்து
 வீணர்களாய் நடந்தோமையா
 குடும்பங்கள் குலையாமல் இருப்பதற்காய்-நம்
 குடும்பங்களைக் குலைக்காமல் இருப்பதந்காய்
 அடி எடுத்து வைப்பதற்கு - பாலத்தில்
 வழி ஒன்றும் தெரியவில்லை
 மழலைகளின் அழுகுரல்கள் காதடைக்க
 ஆச்சிமாரின் கூக்குரல்கள் காதுவெடிக்க
 நாவறண்டு நின்றோமையா
 நாவற்குழிப்பாலத்தில்
 பேச்சற்ற பிணங்கள் போன்று
 போச்சப்பா எங்கள் வாழ்வு

குடிதண்ணீர் கேட்டு நாங்கள்
 கூப்பாடு போட்டு
 கூக்குரலில் அழுதிட்டோம்
 பார்ப்பதற்கோ கேட்பதற்கோ
 பாவிகள் நாமிங்கே
 நாதியற்று நின்றிட்டோம்
 இலட்சோப இலட்சமாய்-நாங்கள்
 இரத்தக்கண்ணீர் வடித்த நாளை
 மறந்திடவா முடியும்?

ஆப்பு ஆச்சி ஏலாமல்
 இடிபட்டு நொந்தங்கே
 இருதயத்தின் ஒலியதனை
 இடையினிலே இழந்துவிட
 மறுகம்புல வயலதனுள்
 தள்ளிவிட்டு
 தவித்து நாங்கள்
 தளர்ந்த கதை
 சொல்லிடவா?

குழந்தைக்கு குலப்பன் அடித்து
 குட்டிப் பின்மாக போட்டுமெங்கே
 அழுதடித்து ஆர்ப்பரிக்க இயலாமல்
 நடைப்பின்மாய் - நாம்
 நடந்த கதை
 சொல்லிடவா?

செல்லடியின் கோரத்தால்
 சொல்ல வழியின்றிப் பலர்
 செத்த கதை சொல்லிடவா?
 அரை மைல் தூரத்தைக் கடப்பதற்கே
 அடுத்திரண்டு நாட்களாக
 அணிதிரண்டோம்

குடிப்பதற்கு நீருமின்றி
 குடைபிடித்து வழிகின்ற
 மழைநீரைக் கைப்பிடித்து
 மயக்கம் மட்டும் தீர்த்திட்டோம்
 சோகம் ஒருபுறம்-தன்னீர்
 தாகம் ஒருபுறம்- பசியின்
 கோரம் ஒருபுறம்
 போதுமையா

போகட்டும் போகட்டும்-தமிழன்
 கண்ணீரின் காவியங்கள்
 காணாமல் போய்விடுமா?
 இடப்பெயர்வின் அவலங்கள்
 இடம்பெயர்ந்து போய்விடுமா?
 இடப்பெயர்வின் களைப்பதனை
 இனி உரைப்பதற்கு என்
 நெஞ்சினிலே உரமுமில்லை
 மேனியதில் உயிருமிரா
 இடப்பெயர்வே உன்னைக்
 கும்பிட்டேன் நான்
 தமிழர் நம்மை விட்டு
 தரணி தன்னை விட்டு
 சென்றுவிடு சென்றுவிடு
 எம்மை வாழவிடு - தமிழர்
 நம்மை வாழவிடு.

வீர வித்துக்கள்

தமிழன் விடியலை
 முத்தாக்கிய - வீரக்
 கொடிகளை - கவி
 பாடி உரம் ஊட்டி
 உயிர்கொடுப்போம்
 ஈழத்தாயின்
 ஈனநிலை கண்ட
 வீரமறவர்கள்
 வெம்புனலாய்
 எதிரியின் பாசறையை
 வேரோடு சாய்த்த
 வெற்றியோடு-ஆழ
 மண்ணிற்கே
 சொத்தான
 வீரவித்துக்கள்
 செல்லடிச் சூறாவழியிலும்
 குண்டுமெழைக் கோரத்திலும்
 குற்றுயிராய்க் கிடந்தும்-தம்
 குருதியை இழந்தாலும்-தாயக
 விடுதலை உறுதியை
 இழக்காது - தமிழன்
 விடிவுக்காய் தம்
 உயிரரயே - சிறு
 துரும்பெனத்
 துறந்திடும் - எங்கள்
 அரும்புகள் தானே
 ஈழ விடுதலைக்கான
 வீரவித்துக்கள்

தாயின் தாலாட்டிலும்
 தந்தையின் சீராட்டிலும்
 ஒய்யாரமாய்
 வாழவேண்டிய
 வாலைப் பருவத்தில்
 நாட்டின் விடுதலையை-தம்
 நாடி நரம்பில்
 கூடிடிடும்
 குருதியெனக் கொண்டவர்
 அஞ்சாத நெஞ்சினராய்
 ஒருகண்மும் துஞ்சாது
 வெஞ்சமரில்
 வெந்றி குடிய
 வீரவித்துக்கள்
 உடல் சுரண்டு
 உயிர் நொந்து
 வெந்து மடிந்த
 பிஞ்சு உடல்களின்
 வேதனைகள் அவர்
 வீரம் பாடும்
 காவியமாய் - இன்றும்
 கல்லறைக்குள்ளும் - விடுதலைக்
 கனவோடு தம்
 உயிர் உறங்கும்
 உத்தம ஆத்மாக்களுக்கு
 கணணீர்ப் பூக்களை மட்டுமே
 நம்மால்
 காணிக்கையாக்க முடிகிறது
 பல்லாண்டு காலம்
 வாழவேண்டுமென
 பத்துமாதம் சுமந்த
 தாயின் கருவறைகள்
 பெற்றெடுத்த - வீரம்

வற்றாத பாலகர்கள்
 விடுதலை வித்தாக
 துயிலும் இல்லமதில்
 தூங்கும் செய்தி கேட்டு
 தேம்பி அழும்
 பெற்றவரின் ஆற்றாமைக்கு
 ஆறுதலாய் நாம்
 ஏது கொடுப்போம்
 எக்காளமிட்டு
 தமிழினப் பரப்பில்
 அகலக் கால் பரப்பி
 தமிழினத்தை
 அடிமையாக்கிட
 ஓர்மத்துடன் புறப்பட்ட
 அந்நியனுக்கு - சரியான
 பாடம் புகட்டி
 புறமுதகு காட்டி ஓடவிட்டு
 சமாதானத்தை - இன்று
 சல்லடை போடவைத்து
 சாதனை படைத்த
 ஈழமண்ணின்
 வீரவித்துக்கள்
     குட்டக்குட்ட குனிபவன்
     தமிழன் அல்லன் என
     தெட்டத்தெளிவாய்
     உலகுக்குத் தொட்டுக்காட்டி
     தமிழின உணர்வினை
     எடுத்துக்காட்டி
     எங்கள் உரிமையை
     வென்றெடுத்த
     வல்லாளர் வரலாறு
     வையத்தில் வாழவேண்டும்.

காத்திருப்பு

துள்ளிக்குதித்து
 துடிப்பாய் இருந்தவள்
 குதூகலக்குளத்தில்
 கும்மாளம் அடித்தவள்
 எடுத்த எடுப்புகளில்-வெற்றிகளை
 சூடிக்கொண்டவள்
 எந்த வேலையையும்
 சின்ன வேலையென
 சிறப்பாய் முடித்தவள்
 சீராய் வாழ்ந்தவள்
     அன்னை தந்தையுடனும்
     அன்புத்தம்பியருடனும்
     அழிப்பாடியவள்
     அடுக்கடுக்காய் உறவுகளை
     அணைத்தே சென்றவள்
     சிரித்துச் சிரித்தே
     பூரிப்பாய் வாழ்ந்தவள்
     யாரார் கண்பட்டதோ
     யாரார் நாச்சுட்டதோ
     கடவுளும் அவளைத்
     தண்டித்து விட்டாரோ?
 இன்பக்கடலில் அவளை
 இணைத்துவிட்டோமென
 துன்பக்கடலில் அவளை
 மூழ்கடித்து விட்டனரே
 அத்தனை உறவுகள்

அவளுக்கிருந்தும்-இன்று
 யாருமற்ற அனாதையாய்
 துன்பத்தைக் கூறவும்
 ஆளில்லை அவளுக்கு
     அழும் அவளை
 அழாதே அடக்கு அடக்கு-நீ
 அழுவதால் பலருக்கு முடக்கு-என்று
 மகத்துவமான அறிவுரை
 அரங்கிலேறியதால்
 இடைக்கிடை துடிக்கும்
உணவினைக் கூட
 அறிவுரை அடிக்கடி
     கணக்குத்தருகுது
 இருந்த இன்பத்தை
 இல்லாதொழித்து விட்டு
 இனியொரு இன்பம்
 இரட்டிப்பாய் இருக்காம்
 காத்திரு காத்திரு என்று
 கண்ணில் கோத்திடும் நீருக்கும்
 கடிவாளம் போடுநார்
 இருக்கலாம் நிட்சயம் இன்பம்
 இருப்பினும்
 இழந்த இன்பங்களை
ஈடுசெய்யுமா?
 கனவுகள் கூடிய
 கனமான இதயத்துடன்
 காத்திருக்கின்றாள்.

ஒளிபரவ ஒன்றினைவோம்

இருள்குழந்த தாயகத்துள்
 இருக்கின்ற இனிய நம் உறவுகளுக்கு
 அருள்கூர்ந்து அபயமளிக்க
 அவசரமாய் கடவுளிடம் கையேந்தி
 எம்மவர் நெஞ்சமெல்லாம் -தெளிவான
 தூய ஒளிபரவ ஒன்றினைவோம்
 வார்ர் ! வார்ர்!

புலம் பெயர்ந்த நாமெல்லாம்-சந்தேனும்
 பலமாய்த்தான் வாழ்கின்றோம்
 பரம்பரையாய் வாழும் எங்கள்
 வளமான தாயகத்துள்
 புலம்பியழும் உறவுகளின்
 பெரும்பழியைத் தீர்ப்பதற்கு-நாம்
 உறுதியாய் உள்ளன்போடு
 உணர்வுகூடி உள்ளன்போடு-அன்றேனும்
 மனசாரக்கும்பிட்டடு
 அவதியழும் எம்மவரின்
 இதயக்கமலத்தில் இருள் அகன்று
 ஒளிபரவ ஒன்றினைவோம்
 வார்ர் ! வார்ர்

அன்றேல்லாம்
 தீபத்தால் கோலமிட்டு-தீபத்
 திருநாளைக் கும்பிட்ட அழகுத்தமிழ்
 தேசமின்று சிங்கள
 தோசத்தால் தவித்து நிற்கும்
 கோரத்தை மனதில் கொண்டு

காலம் எல்லாம் கண்ணீர் விடும்-தமிழின
கலக்கத்தை எடுத்தியம்பி-தோப்புக்
கரணம் நாம் போட்டேனும்
தாயகத்தாயவளின்
கண்ணீரைத் துடைத்தெறிந்து
காதல் தேசத்தை மீட்டெடுக்க-அவள்
சோகத்தை துடைத்தெறிய-நாம்
நெருக்கமாய் நேசமாய் -சிவ
நேசனிடம் சரணடைந்து
உருக்கமாய் வேண்டிநின்று-அவர்
உள்ளத்து உணர்வுகளுக்கும்
உண்மையாக
ஒளிபரவ ஒன்றினைவோம்
வாரீர்! வாரீர்!

ஆறிலும் சாவு நூறிலும் சாவு-என்று
சாவுக்கே சவால் விட்ட
எம் இனிய தாயகத்தின்
தன்மானத் தமிழனுக்கும்
கண்மூடி கணமேனும்
கண்ணியமாய் கடவுளிடம்
காத்து நிற்போம் -அவன்
கருணை மழையில் தமிழினமே
தழைத்து பசுமை ஒளிபரவி-இதயம்
ஒளிபரவ ஒன்றினைவோம்
வாரீர் ! வாரீர்! வந்து பாரீர் பாரீர்- விரைவில்
தாயகம் ஒளிவீசி
ஒன்றினைந்து நிற்பதையும் -வந்து
பாரீர் பாரீர்!

நினைவுக்கல் நினைவுகள்

நீண்ட நம் பாதையிலே
 நீக்கமற நிறைந்திருக்கும்
 தாயகத்தாபங்கள்
     நெஞ்சக்கனல் பறக்க
     நேசக்கரம் நீட்டி-மண்விடுதலை
     நோக்கோடு நேர் நின்று
     நேற்றோடு வித்தான்
     பச்சைமண் மொட்டுக்கள்
     விரிந்து மணம்வீசும் முன்னே
     தேசத்தின் விடிவுக்காய்
     ரோசத்துடன் போரிட்டு
     நெஞ்சினில் மறை ஏந்திட்ட
     மானமறவரே உம்
     வீரக்களை வீசும்
     மழலைக் கொஞ்சமுகங்கள்
     என் நெஞ்சமதில்
     நினைவுக்கல் நினைவுகளாய் -என்
     நிம்மதியை என்றோ
     தொலைத்துவிட்டேன்
     பிஞ்சகள் யாவும் அங்கே
     கஞ்சிக்கு வீடு வீடாய்
     கெஞ்சித் திரியும் அந்த
     பஞ்சநிலை - என்னெஞ்சமதில்
     நினைவுக்கல் நினைவுகளாய்
     நீங்காத வடுக்களாகி
     நீண்டகாலம் ஆனதன்றோ

போர் மண்ணில் மானுடமாம்
 நீண்ட நெட்டுருக்களுக்கு
 விலா எலும்புகள் கூட
 விலாவாரியாய் -தன்
 விவரணம் சொல்லி நிற்கும் - அந்த
 சின்ன வட்ட நிலாக்கள்
 வெட்டவெளிச்சமாய்
 காட்டி நிற்கும்
 பஞ்ச கோலமதை
 பார்த்தவுடன் விழிநீரும் திரண்டு விழும்
 பரிதாபக்கோலங்கள்
 இன்றும் என் நெஞ்சினிலே
 நினைவுக்கல் நினைவுகளாய்
 நோதந்து நிற்கிறதே
 போராடும் பூமியதில்
 போர் மேகம் குழந்தங்கே
 குண்டுமழை பொழிகிறது ஒருபுறம்
 மறுபுறமோ
 40 செல்லும் வரும்
 4 பக்கம் சிதறிவிழும்-தாம்
 ஒடவும் முடியாமல்
 ஒதுங்கவும் முடியாமல்
 விழிபிதுங்கித் தம் உயிர்போக
 வழிவிட்டு நிற்க
 ஒசை அடங்கிப்போய்விடும்
 நாளான பின்னாலே தாமறிந்து
 காடாத்த வழியுமின்றி
 31 நாளதனை

கற்பனையில் தாமெண்ணி
 கதறியமுது கண்ணீர் விட்டு
 மனங்குழம்பி
 மனநோயாளியாகப் பலர்
 அலையும் அந்த
 கோரமான கோலமது
 நினைவுக்கல் நினைவுகளாய்
 நெஞ்சத்தை உறுத்திடுமே
 கார்த்திகை 26
 கடுகடுத்த நடுநிசி 11.59
 துயிலும் இல்லமது - வீரனவன்
 விதையாகி விருட்சமாக-மாவீரர்
 துயிலும் இல்லமது
 மங்களமாய் ஒளியிருக்கும்-ஆனால்
 மங்லமாய் யாருமில்லை
 மணியடிக்கும் அந்த நடுநிசி
 ஜயகோ!
 எத்தனை கொடுமைதான்
 இந்தத் தமிழினம் மத்தியில்
 உறவுகளின் கல்லறைக்கு
 உணர்வுகள்கூடி ஒளிவிளக்கேற்றுவதும்
 கதறியமுவதும் கண்ணீர் மழை ஓடுவதும்
 பட்ட மரங்களாய் அவரங்கே
 பதறிவிழுவதும்
 சித்தப்பிரமை பிடித்தவராய்
 மண்மீதுபிரண்டங்கே
 நெஞ்சிலடித்தமுவதும் - அந்த
 நட்ட நடுநிசியில் - எந்த

ஒசையும் அடங்கிப்போயிருக்கும்
 அழுகுரல்கள் மட்டுமங்கே
 அனாதைக் குரலாக
 வானளாவ ஓங்கி ஓலிக்கும்
 முகாரிகள் கேட்டு - எங்கள்
 உடல்கள் கூட நடுநடுங்கி
 உணர்வலைக்குள் உறைந்துவிடும்-அந்த
 கல்லறைகள்கூட
 காவியங்கள் சொல்லும்-அந்த
 நடுநிசியின் நிமிடமது இன்றும் -என்
 நினைவலைக்குள்
 நினைவுக்கல் நினைவுகளாய்-என்
 இருதயத்தில்
 இரத்தம் கசிய வைக்கிறதே
 என் நாடி நரம்புகள்
 எங்கணமும்
 தாயக ஜிவன்களின்
 நினைவுகளே
 நினைவுக்கல் நினைவுகளாய்
 நோவோடு வாடுகிறேன்-என்
 நினைவுகள் சுகமாகும்
 நாள் என்றோ?.

புரிந்தவன்மை

என் அருமைத்
 தாயகத்திலிருந்து
 தாவி நான்
 அக்கரை தேசம் சென்றால் - இராணுவ
 ஆக்கினை தீரும் என்றும்
 விக்கினமில்லா வாழ்வும்
 தங்கிடும் எனக்கு
 வீணாய் இங்கிருந்து
 வில்லங்கப் படுவான்
 ஏன் என்றெண்ணி
 அந்நிய தேசத்திற்கு
 அகமகிழ்வோடு - நானும்
 விண்ணிலே பறந்து
 வியப்புடன் இங்கே
 இறங்கி வந்தேன்
 வான் முட்டும் கட்டாம்
 பார்த்தே
 வாய்பிழந்து
 நின்றேன் நான்
 கார்களின் நெருக்கம்
 கண்டே நான்
 கண்களைத்
 தொலைத்து நின்றேன்
 குளிக்கும் தண்ணிக்கும்
 குடிக்கும் தண்ணிக்கும்
 விளிக்கும் விலைவாசி
 பார்த்தே நான் -கொஞ்சம்
 சிலையாகிப் போனேன்

இருப்பினும்
 ஏதோ அதிசயம்
 இருக்குமென்றென்னி
 என் மனதினை
 அடக்கி வைத்தேன்
 முக்கி முக்கி - நான்
 மாடிப்படி ஏறினாலும்
 சந்தேனும் முனகவில்லை
 இந்நாட்டில் மனம்
 முற்றாக நம்பிநின்றேன்
 நாளாக நாளாக - இந்த
 நாய் படாப்பாடெனக்கு
 நன்றாகப் புரிந்தது
 எங்களினம் படும்பாடு - நிதம் குடியாலே
 தங்களையே மறந்தவரும் - பிறமொழியாலே
 தம் மொழியைத் தொலைத்தவரும்
 அந்நிய பண்பாட்டு மோகத்தில்
 தம்மையே குலைத்தவராய்
 எங்களினம்
 புரிந்தேன் நான்
 மனம் மிக வெறுத்தேன்
 சொர்க்கமே என்றாலும் - எம்
 சொந்த நாட்டு சுகம்
 எங்குமில்லை
 என்ற உண்மை
 நன்றெனக்கு
 புரிந்தது இன்று.

வாக்கும் நோக்கும்

கொடுத்த வாக்குகளும்

எடுத்த நோக்குகளும்-முன்பு

தொடுத்த பல தேர்தல்களில்

படுத்தே கிடந்தன

புரியவில்லையா?

எடுத்த எடுப்பிலே

வேட்பாளர் பல

நோக்கை நிறைவேற்றுவோமென

கொடுத்த வாக்குகளை-நம்பிய

வாக்காளர்கள்-தம்

வாக்குகளை வாரி வழங்கி

தமிழினச் சோலி நீங்குமென

சுமை நீக்கிவிட்டு

முச்ச விடுமூன்னே

வேட்பாளர் தம் வேதவாக்குகளும்

வெறும் வேசமாகுமென - அவர்தம்

நோக்குகளும் தமிழினம் நமக்கு

நோக்காடே கொண்டு வரும்

வேட்பாளர் - தம்

பதவிக்கதிரைகளை

பலமாக்கிக் கொள்வதற்கும்

சொகுசான வாழ்க்கையினை

நிலையாக்கிக்கொள்வதற்கும்

நிமிடமொரு வார்த்தையிலே

நேரமொரு நாட்டிற்கு - தாம்

பறந்தடித்து பல சுகம் குடித்து

குழந்தை குட்டி அத்தனைக்கும்

தம் வம்சம் வளர்ப்பதற்கே

வேசம் பல போட்டு

வெளிநாட்டில் தம் வாசம்

வெகுவாகச் செய்திடுவார்-ஆனால்
 அப்பாவித் தமிழினமோ
 அறியாது தாயகத்தில்
 வாக்குகளைத் தொலைத்ததுடன்
 வாழ்கிறதே சொப்பன்றில்
 நாளை வரும் இனிதாக
 நமக்கொரு காலமென
     மாறி மாறி ஆட்சி செய்யும்
     மர்ம மாய அரசுகளால்
     அடிபட்டு அடைபட்டு
     பிடிபட்டு சுடுபட்டு
     தலையற்ற முண்டமாகி
     குழிதோண்டிப் புதைத்த பின்னும்
     அறியாத தமிழினமோ
     நாளை வருவான் மகன் என்று
     தேடியே நகர்வலமாய்
     நாடியே நிற்கிறது-இன்றும்
     மனித உரிமைக்குமுவிடம்
 தமிழனுக்கு தலைநிமிர்வா?
 ம .....
 பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம்
 ஒப்பந்தம் ஓரம்போ ஓரம்போ!-என்றே
 வந்தா அம்மா ஆட்சிக்கு
 வருடமோ 1972ல்
 மரவள்ளிக்கிழங்கும்
 வாழைக்காய் பச்சடியும்
 வயிறு கழுவி வந்தகதை
 ஒரு றாத்தல் பாணுக்கே
 ஒரு மைல் தூரத்தே
 கால் கடுக்க காத்து நின்றும்
 கை விரிப்பான் கடைக்காரன்

கண்ணீருடன் காலம் கழித்த
 வரலாற்றுப்புதினங்கள்
 தெரியாது பலருக்கு
     தமிழனுக்கு தனியுரிமை
     கிடையாது கிடையாது-என்று
     78ன் அரசனவன்
     அரை முழுத்துண்டினால்
     முன்னொருணால் உடல்முடி
     ஹர்வலம் போட்டானாம்
 பின்னொருநாள்
 1994ல் சந்திரிக்கா அம்மை
 கைம்பெண் எனக்கு
 தமிழின கைம்பெண்கள்
 நிலை புரியும் கவலைவிடும்
 நிமர்த்திடுவேன் உங்களை நான்
 என்றெங்கள்
 வோட்டுக்களால்
 வென்றவர்தான் - இன்று
 எம்மினத்தின் எமனாக
 குழந்தை குஞ்சு
 குமருகளையும் செம்மணியில்
 குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு
 புகார் செய்துவிடு
 புது வாழ்வு தருவாராம்
     அம்மையவள் அரசாட்சி
     அடுக்கடுக்காய் பல அழிவு
     அநியாயப் படுகுழிகள்
     அடுக்கிடுமோ இறைவனுக்கும்
     அடுத்தடுத்தே தேர்தல் இங்கே
     அடுத்தவர்க்கும் புரியவில்லை

எம்மவர்க்குப் புரிந்துவிட்ட
 புதிரதனை ஏற்றமாய்
 பரிந்தனித்து பதில் கொடுக்க
 கூடியது தமிழினக் கூட்டமைப்பு - தமிழர்
 கூட்டுறவைக் கூட்டும் நோக்கமது
 சிதறிய தமிழினம் சீர்திருந்தி
 சிந்தையில் ஒன்றினைந்து
 வந்த வரும் ஆட்சிக்கும்
 வாக்கினால் சாட்டை அடி
 கொடுத்தே சிங்கள அரசின்
 கொடுங்கோலாட்சிக்கு - பெரும்
 கேடு கந்திமோ?

தமிழா ! ஒன்று
 உண்மை உணர்ந்திடு
 இராமன் ஆண்டாலும்
 இராவணன் ஆண்டாலும்
 நரகாசர ஆட்சிதான்
 உனக்கு உண்டு
 உனக்கென்று ஒன்றை
 உறுதியாய்
 உரமாய் அமைத்துக்கொள்
 பிடித்துக் கொள்
 கனிந்து வரும்
 காலம் இது
 புரிந்து கொள்.

சிலுவையும் நிலுவையும்

மனம் திறந்து ஒரு கணம்
 மெளனித்திருந்தேன் நான்
 செங்குருதி தான் வழிய
 சிலுவைச் சுமையை - எம்
 இனிய மக்களின்
 இதயம் தூய்மைப்படுமென
 இரட்டிப்பாய் பாரம் சுமந்தார் - அன்றும்
 அரக்கத்தனம் ஆட்சிசெய்ய
 அமர்க்களமாய் அடியாட்கள் - அந்த
 அற்புதப் பிறப்பை
 அநியாயமாய் காயப்படுத்தி -அவர்
 மரணித்தார் என நினைக்கையில்
 மீண்டும் மலர்ந்த - அந்த
 மாயவன்

மக்களின் மேய்ப்பனாக - அன்பு
 மொழி இரட்சகனாய்
 சமாதான வாழ்வதனை
 புகட்டிடவே புகுந்தவர் தான்
 யுகம் எங்கும் சமாதானம்
 யொலித்திடவே அவர்
 அழியாத வரலாறும்
 படைத்திட்டார் நமக்கிங்கே
 புரிந்துவிட்ட உள்ளங்கள் சிலதுண்டு
 புரியாத புதிரானதோ பலருக்கு
 இல்லவே இல்லை
 பண்பற்ற பார்ப்பனுக்கு
 பரிகாசம் அவர் மொழியில்
 அன்பு என்றும் சமாதானம் என்றும்
 அரிய பல கருத்துக்களை

அள்ளி வழங்கிடவே
 அகிலத்தில் பலருண்டு - நம்மை
 அன்பு கொண்டு அரவணைக்க
 யா ஆருண்டு பாரினிலே?

சமாதான சகவாழ்வை
 விலைபோட்டு விற்பதற்கு
 போட்டி போடும்
 போர்மேகக்கூட்டம்தான்
 பார் முழுதும்
 சமாதானத்கான யுத்தமாம்
 சரித்திரத்தில் யாரேனும்
 கேட்டதுண்டோ இம்மொழியை
 மோசமான வார்த்தையினை
 மோகனமாய் உதிர்த்திருந்தாள்
 பாவையவள்
 பவித்திரமாய் வெளியிட்டாள்
 சமாதான யுத்தத்தில்
 சரித்திரமான எம் இனிய
 உறவுகளை நாம்
 உரிமையுடன்
 இந்நாளில் நிட்சயமாய்
 நினைவு கூரவோம்
 மோட்சத்திலேனும்
 யேசு நாதரைச் சந்தித்தால்-நீர்
 மீண்டுமொரு பிறப்பெடுத்து
 முறையான சமாதானம்
 யுத்தமின்றிப் பெற்றெடுக்க
 முடிவொன்று தரச்சொல்வோம்
 அல்லோலுாயா பாடினாலும்
 அல்லாகு அக்பர் ஒதினாலும்
 புத்தம் சரணம் கூறினாலும்

நமசிவாய நாமம் பாடினாலும்
 அடிப்படை யாவருக்கும் அன்பு தான்
 யாருக்குப் புரிகிறது?
 யேசுநாதர் மக்களிடம்
 யாசித்துத அன்பு ஒன்றே-அவர்
 போதித்தது புரிந்தது போல்-பல
 மதமாற்றம் நிரம்ப உண்டு
 மனமாற்றம் உண்டோ எவர்க்கும்
 மதப்போரால் இனப்போரால்
 மொழிப்போரால்
 அன்பு விதை அழிந்துவிட
 சமாதானவிருட்சம்
 தழைப்பதற்கு வழியுண்டோ
     சிலுவையின் நாயகன்
     கேளுங்கள் தரப்படும்
     தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்
     தேடுங்கள் கிடைக்கும் என்றார்
     எதையெதையோ
     எங்கெங்கோ
     யாரிடமோ கேட்கின்றார்
     எதனையோ தட்டுகின்றார்
     அங்குமிங்கும் ஒடுகின்றார்
 உண்மையைப் புரிந்துகொள்
 உணர்ந்து கொள் மானிடா
 உணர்த்தி நின்றார் யேசுநாதர்
 உண்ணை நீயே கேட்டுக்கொள்
 உனக்குள் உள்ளதை தட்டிக்கொள்
 உனக்குள்ளேயே தேடிக்கொள்
 அங்கு தான்
 அன்பு அவதரித்து
 அவதியாய்க் கிடக்கிறது.

சிலுவையினுாடாக யேசுநாதர்
 செப்பியது யாதெனில்
 அனைவரிடமும் அன்புகொள்
 சமாதான உலகதனை
 அரவணைத்துக் கொள்
 அதனையே நீயும் உலகிற்கு
 நிலுவையாக விட்டுச்செல்
 அன்புப் பிரவாகம்
 உனக்குள் இருந்து
 ஓளி கொடுக்கட்டும்.

தாய்

ஓவ்வொரு ஜீவனும்
 ஆறுதலோடு
 அடைக்கலம் அடையும்
 அன்பு இல்லம்.

தந்தை

குடும்பப் புத்தகத்தில்
 மனப்பாடம் செய்யவேண்டிய
 மகத்தான
 மந்திரம்.

மனிதன்

இருக்கும் இனபத்தை
 இன்பமாய் அனுபவிக்காது
 இல்லாத ஒன்றிற்காக
 இரட்டிப்பாய் தினம் ஏங்கி
 இருக்கும் நாட்களையும்
 ஏக்கத்தில் கழிப்பவன்
 எவனோ
 அவனே மனிதன்.

நம்மைப் பிடித்த பிசாக்கள்

தம்மையே உருக்கி
 உலகிற்கு
 கருவான சிக்கவ
 கனிவோடு தரும்
 அந்த தாய்மை கொண்ட
 பெண் உள்ளத்தில்
 உதிக்கும் பல
 எண்ணக் கருக்களை
 வண்ணமாய் வெளியிட
 வழியில்லை அவளுக்கு
     ஆசைகளை அடக்கு
     அதுதான்
     பெண்மைக்கு அழகாம்
     மனதின் நினைப்புக்கு
     மரணம் தந்த
     மாயப்பிசாக
 மின்னும் கண்ணினள்
 சின்னப் பெண்ணவள்
 கண்க் குழிவிழ
 களிப்போடு சிரித்தால்
 பொம்பிளை சிரிச்சாப் போச்சாம்
 பண்பாடே கலைந்தே போச்சாம்
 சிரிக்காதே
 மனதை ஏரிக்கும்
 வார்த்தை
 வன்முறைப்பிசாசால்
 வதங்கிப்போகிறாள்

சுயமாய் இயங்கும்
 சுதந்திரப் பெண்ணை
 தந்திரமாகவே
 அவளை அடக்கி
 முடக்கி விடும்
 பரிபாசைப் பேயால்
 பதறிப் போய்விடும்
 பண்பான பெண்ணினம்
 குமருக்கென்ன
 கும்மாளம் என்று
 சின்னச் சந்தோசத்தையும்
 சிறைவைத்து நிற்கும்
 எங்கள்
 குளறிப் பிசாசுகளால்
 குதறியே நெஞ்சு
 குமைந்து போய்விடுகிறது
 கலியாணச் சந்தையிலே
 பலியாகும் மந்தையாக
 பெண்
 வலியாகி நிற்கின்றாள்
 சீதனப் பிசாசால்-இன்றும்
 வேதனைப் படுகின்றாள்
 பெண்ணின்
 வாலிபத்தை
 பாலியல் என்றழுத்தி
 சூறையாடும்
 கலியுகப் பிசாசால்
 கதிகலங்கிப் போய்
 நிற்கிறதே
 உலகப் பெண்ணினமே

கற்பென்ற சொல்லெடுத்து

கன்னிக்கு மட்டும்

கடிவாளம் போடும்

சமுக

சாக்கடைப் பிசாககளால்

சாவையே கண்டதிந்த

பெண்ணினமே

சட்டங்கள் அவள் வகுத்தும்

திட்டங்கள் அவள் தொகுத்தும்

பட்டங்கள் அவள் படித்தும்

மட்டமாய்த் தானே இன்றும்

மங்கலப் பெண்பிறப்பு

விதவை என்றும்

மலடி என்றும்

வாழாவெட்டி என்றும்

வகைவகையாய்

பலபட்டம்

படித்துப் பட்டம் பெற்று

ஓடியாடி உழைத்து

உயர்ப்போய் நின்றவனும்

கைப்பிடித்து

சென்றவன் வீட்டில்

அடுப்புதிக்கிடந்தாலும்

கடுப்பில்லை

மண்ணெண்ணென்ப் ஊற்றி

மண்ணிற்குள்ளே

புதைத்துவிடும்

மாபாவச் செயல் செய்யும்

நடமாடும் அந்த
மனிதப்பிசாக்களை
மறப்போமா
மன்னிப்போமா?

இத்தனை
துன்பங்கள் சுமந்து
புலத்திற்கு வந்தவள்
பலமாக வாழ்கிறாளா?
சமத்துவம் என்றே வாழும்
புலத்தின்
பெண்ணின் வாழ்வை
பூரணமாக
புரியாத பாவையர்
தாழும்
சமத்துவம் செய்வதாய்
சரித்தனர் வாழ்வை
விபத்தையே தேடினர்
தமிழன் வாழ்வுக்கு
ஆண்களும்
பெண்களும்
ஒரினம் என்றே
பாறிலும் நிற்கினம்
தானும் சமமென
பூவும் பொட்டும்
காவுதல் சுமையென
பொரிந்து நிற்கினம்

பிள்ளையைப் பெறுவதும்
 செழுமையாய் வளர்ப்பதும்
 சமமெனக்கூறி
 கொடுத்திட முடியுமா
 ஆணிடம்
 நாரியரே!
 நம்மைப்பிடித்த பிசாககள்
 புலத்தினில் வந்து
 புதுச்சமத்துவம் காட்டி
 கவிழ்த்திடப்பார்க்கிறார்
 கவனித்துப் பாரும்
 மெளனித்து நோக்கும்
     முடநம்பிக்கைப் பேயை
     முளையோடுகிள்ளுவோம்-ஆனால்
     முறையான
     முழுதான நம்பிக்கையை
     மாற்றிட முடியுமா
     மறைத்திட முடியுமா
 ஆதலால் பெண்ணே!
 மண்ணிலே இருக்கும்
 மாயப் பிசாககளை
 ஓட விரட்டிடவே-அறிவை
 தேடுவோம் - எண்ணத்தினால்
 ஓரிடம் கூடுவோம்
 ஆடுவோம் பாடுவோம்
 பகிர்ந்து கொள்வோம்
 எழுச்சி கொள்வோம்
 எழுந்து கொள்வோம்:

எம்மவர்கள்

எம் நாட்டு வாழ்வுக்கு
உரம் போட வந்தவர்கள்
இந் நாட்டு வாழ்வினிலே
உரமாகி இருப்பவர்கள்
உருமாறிப்போனவர்கள்.

மழை

பூமித்தாயின்
வேதனை தாங்காது
வானத்தந்தை விடும்
கண்ணீர்த் துயரம்.

நம்பிக்கை

இருட்டு வாழ்விலும்
மனிதனுக்கு
கிடைக்கும்
வெள்ளைப் பிரம்பு.

அண்ணன்

அக்கரை பாசத்தால்
இக்கரை நாட்டில்
இன்னமும் ஓடாய்
தேய்ந்து கொண்டிருப்பவனே
இன்றைய
அண்ணன்.

பொங்கலோ பொங்கல்

இதயத்தில் தங்கிநிற்பதோ - தாயகத்தின்
 தொங்கலான தைப்பொங்கல்
 முதல் நாள் இரவில்
 முன்பனித்துாற்றில்
 அண்ணாவும் தம்பிமாரும்
 நாலுசதுரக்கட்டம் வைத்து
 வாழைமரம் அதிற்கட்டி-தென்னங்
 குருத்தோலைத் தோரணமும்
 மாவிலையும் வேப்பிலையும்
 சுந்திவர இழுத்துக்கட்டி
 சுந்தரமாய் அமைத்துவிட
 சந்தடியே செய்யாமல் - நிலத்தினிலே
 அழகான அடுப்பொன்றை

ஜ்யா தான் வெட்டிவைப்பார்
 அதிகாலை அலாரம்போல்
 அம்மா முழுகித் தலைமுடிந்து
 முந்தானை இழுத்துச் செருகி
 முற்றத்து முழுச்சதுரம்
 முழுசாக மெழுகி வைப்பாள்
 அக்கா வந்து அழகழகாய்
 முத்து முத்தாய் புள்ளிஇட்டு
 முழுநிலமும் கோலத்தால்
 மொத்தமாக நிறைத்திடுவாள்
 மும்மரமாய் நாங்கள்
 முண்டியடித்து குளிப்பதற்கே
 சந்தோசமாய் சண்டைபிடித்து

பட்டாகவெடிப்பதற்கே
 பம்பரமாய் தயாராவோம்
 அப்பா வந்து குட்டிக்கும்பிட்டு
 அடுப்பதனில் பானை வைக்க
 அடுக்கடுக்காய் வெடிசுட்டோம்
 சீறுவானம் போட்டு நாங்கள்
 சிரித்து மகிழ்ந்திருந்த காலம் எல்லாம்
 மலையேறிப் போனதையா

குரிய பகவானை
 பூப்போட்டுக் கும்பிட்டு
 நாங்கள் அன்று
 பொங்கலோ பொங்கல் என்று
 மங்கலமாய் பொங்கிப் படைத்துவிட்டு
 அயலவர்கட்கும் உறவுகட்கும்
 அன்பாகப் பொங்கலதை
 ஓடிச்சென்று கொடுத்து வந்த
 பொன்னான காலங்கள்
 சின்ன வயது ஞாபகங்கள்
 பின்நாளில்
 நாட்டுநிலை படுமோசமாக-
 நம்மினமோ தினம்
 வேட்டுக்கு மோசம்போக
 பயந்தடித்து நம்உறவும்
 புலம்பெயர்ந்து போக
 இன்றைல்லாம்
 சந்தோசமின்றி நாங்கள்
 சாத்திரத்திற்குப் பானை வைத்து
 சத்தமின்றிப் பொங்கிடுவோம்

பொங்கிமுடித்துப் பூசைவேளை
 அப்பா நீபம் காட்டி
 அழுது புலம்புகின்றார்
 அம்மா விம்மிவெடித்து
 கண்ணீர் வடித்து
 கலங்கி அழுகின்றாள் தம்
 பொன்னான் குஞ்சுகளை
 தூரதேசம் போகவிட்ட
 அவரவர் நினைவுகளில்
 அழுதழுதே
 பொங்கி முடிக்கின்றார்
 வெடிபோட முடியாது
 தடை போட்டுவிட்டார்கள்
 தெருவோரம் திரிவதற்கே
 தடைபோடும் நம்மரசிடம்
 வெடிபோட விண்ணப்பம்
 போடலாமோ சொல்லுங்கள்
 சீனவெடிபோட தடைபோட்டவரோ
 துப்பாக்கி வெடிபோட்டு
 துடிதுடித்து தமிழினத்தை
 சாகடிக்க வெடிவைப்பர்
     பிள்ளைகளைத் தொலைத்து விட்டு
 பொங்கலே இல்லாமல்
 புலம்புகின்ற எங்களினம்
 தாயகத்தில் தவிப்பதனை
 யாரும் அறியீரோ?

பொங்கலோ பொங்கல் என்று
அண்டுக்கொருமுறை வரும்
அந்புத்ததிரு நாளை
அகமகிழ்ந்து கொண்டாடும்-
இனிய திருநாட்களை
இங்கிதமாய் வரவேற்க
அவலோடு காத்திருப்போம்
எத்தனை ஆண்டுகள் தான்
ஏமாற்றமாய் கழித்துவிட்டோம்
இனிவரும் பொங்கலதை
பொங்கலோ பொங்கல் என்று
இனிப்பாய் இன்பமாய் வரவேற்று
பொங்கல் வைப்போம்
வரம் வேண்டி
நாளைவரும் இனிதாக
நமக்கொரு காலமென
குரியபகவானிடம்
வரம்வேண்டி நிற்போம்.

வறுமை

வன்னிக்குச் சென்று-குடி
தண்ணிக்கு அலைந்தபோது
ஆழமாய்ப்புறிந்துத
வறுமையின் கோரம்.

வாழும் காதல்

கல்லுாரி வாசலிலும்
 கோயில் வீதியிலும்
 நாட்னக்னாய்
 தவம்கிடந்தான்
 இதயக்காதலியை-தன்
 வாழ்விலும் இணைத்துவிட
 காதற்திருட்டில்
 கைதாகிப் போனாள்-அவளிடம்
 சிறைப்பட்டுக்கொண்டாள்
 இதயங்கள்
 இடம்மாறிப்போனதால்
 நலமறிய நானும்
 இடம்தேடிப்போயினர்
 காதல்லீலையில்
 கேலியும் கும்மாளமும்
 ஊடலும் சாடலும்
 உ_ல்லாசமாய்
 உ_லாவந்தன
 காதலனைக்
 கானும் தவிப்பில்
 இமைகள் மூட
 அடம்பிடிக்குதாம்
 காதலீசான்னாள்-என் இதயத்துள்
 நீயே இருப்ப தால்
 கனவுகள் இப்போ
 கனதுராம் கடந்ததென்றான்

உனக்கே நான்
 எனக்கே- நீ
 உள்ளமிரண்டும்
 உறுதியானது
 காதல் வாழ்வே
 சாதல் வரையும்
 என்றே பாடி
 சந்தோச அருவியில்
 நீந்திக் களித்தனர்
 மாதங்கள் பல
 கடந்து வருடங்களாயின
 காதல் உயீருக்கு
 நோய் கொண்டு வந்தான்
 காதலி தந்தை
 எங்கள்
 உயிர்தேவையென்றால் - அவன்
 உறவு வேண்டாம் என்றான்
 துடித்துப் போனாள்
 நெருப்பில் நின்றாள்
 கண்ணீர் வடித்தாள்
 அடம்பிடித்தர்ள்
 கெஞ்சிப்பார்த்தாள்
 உன்வாழ்வு மட்டுமல்ல
 எங்கள் வாழ்வே
 அதற்குள் அடக்கம்
 என்று தழுவி
 அழுத தந்தையின்
 வேதனை
 பார்த்த அவள் விழி

நெஞ்சை முட்ட
 விக்கி விக்கியவள்
 வீட்டில் நடந்ததை
 விபரமாய்ச் சொன்னாள்
 எந்தன்
 உயிருக்கு
 இத்தனை இடைஞ்சலா?
 என்னுயிர்க் காதலி
 எனி - நீ
 அழக்கூடாதென்றான்-என்
 அன்புஅவதிப்படுவது
 தாங்கொணாத் துன்பம்
 என்றே கண்ணியின்
 கரத்தைப் பற்றி
 பறந்தனன்
 காதலி இல்லம்
 தந்தையை அழைத்தான்
 எந்தன் உயிரை
 உங்கள் வாழ்வுக்கே
 அர்ப்பணம் செய்கிறேன்
 அவள் விழி - எனி
 கலங்கக்கூடாதென
 திரும்பிப்பாராது நடந்தான்
 கலங்கிய விழிகளும்
 நொருங்கிய நெஞ்சமாய்
 அன்புக்காதலன்.

நெஞ்சை முட்ட
 விக்கி விக்கியவள்
 வீட்டில் நடந்ததை
 விபரமாய்ச் சொன்னாள்
 எந்தன்
 உயிருக்கு
 இத்தனை இடைஞ்சலா?
 என்னுயிர்க் காதலி
 எனி - நீ
 அழக்கூடாதென்றான்-என்
 அன்புஅவதிப்படுவது
 தாங்கொண்டு துன்பம்
 என்றே கண்ணியின்
 கரத்தைப் பற்றி
 பறந்தனன்
 காதலி இல்லம்
 தந்தையை அழைத்தான்
 எந்தன் உயிரை
 உங்கள் வாழ்வுக்கே
 அர்ப்பணம் செய்கிறேன்
 அவள் விழி - எனி
 கலங்கக்கூடாதென
 திரும்பிப்பாராது நடந்தான்
 கலங்கிய விழிகளும்
 நொருங்கிய நெஞ்சமாய்
 அன்புக்காதலன்.

பேச்சும் வீச்சும்

தமிழன் முச்சே
 காத்திருக்கும் தலைப்பிது
 பேசிப் பேசியே - நாழும்
 ஊமைக்கனவாய்
 ஊசிப்போனதோ?
 முடிவே காணாது
 முழ்கிப் போனதோ
 தமிழன் தலைவிதி
 விதியும் சதியும்
 இணைந்து விளையாடி
 சமாதானப் பேச்சையே
 செல்வீச்சாய் மாற்றிய
 வீணான காலங்கள்
 காலம் காலமாய்
 காத்திருந்த தமிழினத்தை
 குதர்க்கமாய் பேசிய வீச்சில்
 தமிழனை
 வீறுகொண்டெழ வைத்த
 விதண்டாவாத விவாத மேடைகள்
 வட்டமாய் சதுரமாய்
 வளைந்து நெளிந்த
 வரலாறு காணாத
 வகையான பேச்சுக்கள்
 திம்புப் பேச்சில்
 தும்பாய்ப் போனதோ
 தமிழன் வாழ்வு
 வந்து வந்துபோய்-மனம்
 நொந்து போனவர்
 நோர்வே சொல்கெய்ம்

வெண்ணை திரண்டிட
 தாழி உடைந்ததாய்
 கிட்ட முட்ட வந்த
 தீர்வுப் பேச்சும்
 கிட்டாத துாரத்தில்
 பேசிய வீச்சிலே
 எட்டாத துாரத்தில்
 எட்டிப்போயின

பலமுறை பேசுவதாய்
 போர் நிறுத்தம் கேட்டதும்
 பேசிட வந்ததும்-பின்
 தொட்டாற் சுருங்கியாய் - அரசு
 சுருங்கிப் போனதால்
 சிதறிப்போனதோ
 தமிழன் தலைவிதி
 சுற்றிச் சுற்றிப் பேசி
 சுற்றி வளைத்துப் பேசி
 சுத்தமாய் தமிழனின்
 சுத்தம் அடக்கவே
 போதித்த பேச்சுக்கள்
 முசிமுசி மேடையில் பேசி - எம் இன
 வோட்டுக்களை வாங்கி
 கதிரைகள் ஏறியதும் - துப்பாக்கி
 வேட்டுக்கு வீச்சாக்குவர்
 தமிழன் தலைகளை - ஆனாலும்
 பேச்சு வார்த்தை என்றதும்
 போர் நிறுத்தம் செய்ததும் - மனதில்
 பொங்கிடும் எண்ண அலைகள்

அடையாள அட்டையை
 அடிப்பெட்டிக்குள் போட்டு
 ஆனந்தமாய் தெருவில்
 ஆடிவரவேண்டும்
 ஒரு மைல் தூரத்தில்
 ஒன்பது சென்றிகள்
 ஏறி இறங்குவது
 ஓரம் கட்டிட வேண்டும்
 வீட்டுக்கதவில்
 விலாவாரியாய்-எங்கள்
 விவரணம் கூறும்
 பத்திரமும் படமும்
 பவுத்திரமாய் பெட்டிக்குள்
 படுத்திருக்க வேண்டும்

 சுற்றும் சூழ
 நிலாவின் முற்றத்தில்
 நிம்மதியாய்
 நீண்ட கதை பேசி
 நெக்குருகிப் பாடிடவும் வேண்டும்
 அக்காள் வீட்டிற்கும்
 மச்சாள் வீட்டிற்கும்
 எத்தனை மணிக்கும்-சைக்கில்
 ஏறி மிதித்திட வேண்டும்
 கீரிமலைக் கடலிலும்
 ககுரணா பீச்சிலும்
 கண்சிவக்க நீந்திக்
 களித்திட வேண்டும்
 நிலாவரைக் கிணறும்
 திருமலை வெந்நீர் ஊற்றும்
 முந்தியடித்துப் பார்த்திட வேண்டும்

பண்ணைக் கடலிலும்
 பருத்துறைக் கடலிலும்
 பயமின்றி நாங்கள்
 பயணிக்க வேண்டும்
 பூசாவிலும் கஞ்சத்துறையிலும்
 பிடிபட்டு அடைபட்ட-எங்கள்
 பிள்ளைகள் பிணையின்றி
 வெளிவந்து தாழும்
 ஏற்றமாய் நாட்டில்
 வாழ்ந்திட வேண்டும்
 நாகர் கோவிலுக்கும்
 கதிரமலைக்கந்தனுக்கும்
 நகர்வலமாய் நாங்கள்
 யாசிக்க வேண்டும்
 புலம்பெயர் தரணியில்
 புலம்பியழும் எங்கள்
 அக்காவும் அண்ணாவும்
 புறப்பட்டு வந்து
 பிரியமாய் நாட்டில்
 வாழ்ந்திட வேண்டும்
 ஓட்டு மொத்தமாய் - நாங்கள்
 மானிட ஜாதியாய்
 மானத் தமிழனாய்
 வாழ்ந்திட ஆசை
 அப்பப்பா!
 எத்தனை ஏக்கங்கள்
 எத்தனை ஆசைகள்
 எல்லாம் நாசமாய்

பேசிய வீச்சில்
 புதைத்திடும் அரசு
 கட்டிய கனகங்கள் அத்தனையும்
 குட்டிச்சுவராய்ப் போன்று மட்டும்
 எத்தனை உண்மை
     மீண்டும் ஒரு பேச்சுவார்த்தை
     ஏமாறப்போவதில்லை நாங்கள்
     ஏரிமலை நெருப்பில்
     குழம்பாய் கொதித்தவர்கள்
     நெருப்பையே நாங்கள்
     நொருக்கித் தின்றவர்கள்
 சந்ததி காத்து
 சமாதானமாய் வாழுவே-பொறுமை
 சாதித்து வருகிறோம்
 சிந்தித்து செயற்படவேண்டும் அரசு
 சிந்திய இரத்தங்கள்-புனிதமாக
 சீர் பெறுவேண்டும்
     சாந்தியும் சமாதானமும்-நாட்டில்
     சரித்திரம் படைத்திடவேண்டிட
     அத்தனை பேரும்
     அவன் கழல் பணிவோம்.

ஆறு

- 4 நான்கு விழிகளும்
- 2 இரண்டு இதயங்களும்
- இணைந்து கொண்டதால்
- பெருகியதோ காதல் ஆறு.

காதலில் வாழ்க்கை

மானுடம்
 வாழ்த்திடும் காதல்
 சந்ததி சந்ததியாய் - நாம்
 சந்தித்தே நம்மைப்
 பாதித்த தலைப்பிது
 சிந்தித்துப் பார்த்ததில்
 சிதறிய சிம்மசொப்பனமே
 காதலில் வாழ்க்கை

காதல் வாழ்வை - சில
 கணநேரம் கண்டோர் வாழ்வில்
 வாசம் வீசும் பூவின் மணமாய்
 வீசும் காற்றில் விளைகின்ற சுகமாய்
 மாசிப்பனியின் மூச்சுக் காற்றாய்
 கடலைக் கொஞ்சும் அலையின் நுரையாய்
 உயிரில் கலந்த உணர்வின் சுகமாய்
 தோன்றிட

அண்ணலும் நோக்கினன்
 அவளும் நோக்கினன்
 கண்கள் நான்கும்
 கலந்து பேசின
 இதயங்கள் இடம்மாறிப் போயின
 உள்ளாம் இரண்டும்
 உருவும் மாறின
 மௌன மொழியில்
 பேசிப் பார்த்தன
 காதலில் வாழ்க்கை
 காலம் கடந்ததும்
 நோதலில் சென்றது

காதலே!

உனக்கும் தாய்க்கும்

நெருக்கம் உண்டோ?

தாயின்றி தரணியில் உயிரில்லை

நீயின்றி உயிருண்டோ தரணியில் - ஆயினும்

தாயவள் தன்னை இழந்து - எம்மை

கண்ணாய்க் காக்கிறாள் - நீயோ

எங்கும் உருக்கியே - உன்

பெயரைக் காக்கிறாய்

காதல் இல் வாழ்வை

காணலாம் பூமியில் - ஆயினும்

காதலே உன்னில் எனக்கோ

தீராக்கோபம்

சுகமாய் சுற்றிய என்னை

சோகமாய் மாற்றினாய் - தேவதாக

கோலம் தோற்றினாய்

என்றோ ஒரு நாள்

என் உருவம் மாற்றுவாய்

என்பது மட்டும்

எனக்குள் நிட்சயம் - ஆதலால்

காதலே ! உன்னில் எனக்கோ

தீராக் கோபம்

எண்ணம் முழுதும்

ஏக்கம் இருக்கும்

உறக்கம் கலைந்து

பல நாள் இருக்கம்

செய்கை எதிலும்

தடுமாற்றும் இருக்கும்

நாழும் பொழுதும்

சுமையாய்த் தெரியும்

சத்தியமாய் ஒருநாள்

சித்தம் கலங்கும்

காதலே வாழ்வென
உயிரைக் கொடுத்த
உத்தமர் காவியம்
உலகினில் உண்டு
காதலே
உன்னால் வாழ்ந்த
காவிய நாயகர்
வரலாற்றேதும் வையத்தில்
உண்டோ?

அம்பிகாவதி அமராவதி
அழிந்ததும் உன்னாலே
சாஜகான் மும்தாஜை
இழுந்ததும் உன்னாலே
ஸைலா மைஜனு
இறந்ததும் உன்னாலே
சொல்லப்போனால்
நித்தம் நமக்குள்
செத்துப் போகும்
காதலர் வாழ்வே ஏராளம் - ஆதலால்
என்
வாழ்வில் உன்னைக்கண்டால்
மரணத்தைக் கண்ட
மயக்கம் இருக்கும்
சோதிடம் போலவே
காரணம் சொல்லுவேன்
கேட்டுக்கொள்
காதலில்யேல் வாழ்வுமே இல்லை
சாதல் என்றே மானுடம் சொல்லும்
காதல் வாழ்வில் சாதல் என்றே
கட்டியம் கூறுவாய் காதல் நீயோ
ஆதலால் காதலே

காதல் இல் வாழ்வை
 கட்சிதமாய் மாற்ற - என்
 காதலனிடம் தூதனுப்புவதை விட
 காதலே அனுப்புகிறேன் தூது உன்னிடம்
 காதிருந்தால் கேட்டுப்பார்
 என் நிலை தெளிவாய்ப் புரியும்
 காதலே!
 உனக்கு கண்ணில்லையாமே?
 யார் சொன்னது
 உனக்கு ஜம்புலனும்
 முடமாகிப் போனது
 புரியாது பலருக்கு
 அம்பிகாவதி அழிந்தபோது
 ஆர்ததெழுந்து நீ அணைத்திருக்கமாட்டாயா?
 முத்தான முந்தாஜ்
 முடிந்தபோது நீ
 முறையாக வந்தே
 தடுத்திருக்க மாட்டாயா?
 ரைற்றானிக் காதலன்
 தண்ணீரில் தளர்ந்தபோது
 தடுத்திருக்கமாட்டாயா?
 இறுதியில் உனக்கோர் விண்ணப்பம்
 காலாதிகாலமாய் சித்தம் குலைந்து
 உன்னால் சிதறிப்போகும்
 மானுட வாழ்வை
 சித்தம் இரங்கி நித்தம் காத்து
 நிம்மதியாய் நம்
 காதல் இல் வாழ்வை
 காத்திட நீயும் வருவாயா?
 காத்திட அருளும் தருவாயா?

கடவுளுக்கு ஈமெயில்

குடமுழுக்கு முடித்து
 வடமிழுப்பு முடிந்து
 வகை வகையாய்
 விண்ணப்பம் பல தந்த
 காலம் புறம்தள்ளிப்போக
 புலம்பெயர்ந்து நாங்கள்
 வலம் வந்து நிற்கும்
 கண்ணிக் கலியுகத்தில்
 கடவுளே நீயும்
 பலியாகும் நிலைகண்டு
 வலியாகி நிற்கிறதே
 பேதையிவள் நெஞ்சமது

அர்ச்சனைகள் கூட - ஈமெயிலில்
 தரிசனமாகலாம்
 கரிசனையுடன் கவனி
 கடவுளே !
 கவலைப்படாதே
 இருப்பினும்
 திருப்பங்கள் கூட
 உணைத்தேடி
 உலாவருவதைக் கண்டு
 விலாவாரியாய் - கவிதர
 விருப்பம் தான்
 இருப்பினும் - என்
 நெருப்பு மனதுக்கு
 நிம்மதி நீ தந்தால் - என்றும்
 ஈமெயிலில் இல்லை
 ஈந்திடுவேன் நான்
 உள்ளத்தால்
 உனக்கொரு
 வனப்பான்
 வாழ்த்துப் பாடல்.

பாதைத்திறப்பு எம் பாதையைத்திறக்குமா-?

பயணத்தைத் தொலைத்தவர்கள்
 பரிதவித்துத் தினம்-எதிர்
 பார்த்துக் காத்திருந்த வாய்ப்பு
 வாய்ப்புக்கள் நமக்கு
 வருவதும் போவதும்
 வழக்கமான வரலாறுகள்
 வரலாற்றுப் பதிப்புக்களில்
 வகை வகையாய்த் தெரிகிறது
 விடைகாணா வினாக்களாய்
 தமிழன் கணக்கு
 புத்தபகவானின்
 புனிதமான போதனைகள்
 பொறிதட்சிச் சிலவேளை
 சிங்களத்தின் சிந்தனைகள்
 சீர் திருந்தி வரக்கூடும்
 மகிழ்வான முடிவொன்றைத்
 மனமொன்றித் தரக்கூடும் - ஆனாலும்
 மாறாத வடு நெஞ்சில் - நமக்கு
 மயக்கத்தைத் தருகிறதே
 உதட்டுக்கும் கோப்பைக்கும்
 உள்ளளவு சிறு தூரம்
 உதட்டுக் கோப்பையே சுட்டு
 கோப்பியும் சிந்தி
 ஊமைக்காயம்
 உருவாகலாம் என்றே
 உள்ளத்தின் எதிரொலி
 உறுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறது
 கிடைத்திடும் நல் முடிவை எண்ணி
 குதாகலிக்க முடியவில்லை

குழம்பிப் போய் விடுமோ - என்று
 தளம்பிப் போய் நிற்கிறதே மனம்
     வன்னிப் பாதை
     எண்ணிப் 15 ம் நாள்
     எதிர்ப்பின் மத்தியிலும்
     ஏற்றமாய்த் திறந்திட்டார்
     மகிழ்வான மாந்றம் ஒன்று
     மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கு
     நெடுநாட்கள் நிலைக்குமென
     நிம்மதியாய் உறங்கலாமோ?
     தீர்வும் நமதல்ல
     திறப்பும் நமக்கில்லை
 வீதித்திறப்பால்
 பீதியின்றி வன்னிமக்கள்
 ஒருநேரச் சாப்பாட்டை
 வயிறாரச் சாப்பிடவே
 வழியொன்று வந்திருக்கு
 முழு நேரக் கணுசிக்கு
 முடிவொன்று கிடைத்திருக்கு-
 பன்டோலின் விலை அங்கே
 பதினெட்டு ரூபாய்க்கும்
 பலவேளை கிடைக்காது
 பலபொருட்கள் விலை இப்போ
 பாதிக்குப் பாதியாய்
 பாட்டத்தில் வந்திருக்கு
     வாட்டத்தில் வாழ்ந்தவர்கள்
     வாதையில் வீழ்ந்தவர்கள்
     பாதைத்திறப்பால் - இப்போ
     உபாதை நீங்கி
     உற்சாகமாய் ஊட்டத்துடன்
     எழுந்து நடமாடி - ஓடியாடி

துவிச்சக்கர வண்டி தேடி
 முண்டியடித்து அந்தப்
 பாதை வழி போவதாக
 காதை ஒன்று கிடைத்திருக்கு
 படிப்பதற்குப் புத்தகமும்
 உடுப்பதற்குச் சீருடையும்
 காலம் கடந்தும் கிடைக்காது
 கலங்கிப் போயிருந்த பிள்ளை
 சாலைத் திறப்பால் சோலிநீங்கி
 பள்ளிச் சாலைநோக்க
 பதில் ஒன்று தெரிந்திருக்கு
 முழுநேர இருட்டுக்குள்
 முடங்கிக்கிடந்த மக்களுக்கும்
 பயிர் பச்சை வளர்வதற்கும் -பிள்ளை
 படித்துப் பட்டம் பெறுவதற்கும்
 தடையான
 மண்ணெண்ணெய் விலை இப்போ
 மண்கெளவியிருப்பதனால்
 கண்ணியமாய்த் தம் வாழ்வை
 எண்ணியாங்கு தொடர்த்திடலாம்
 பிழைக்க வழியின்றித் -தினம்
 பிதற்றி நின்ற உறவுகட்கும்
 உழைக்க வழியொன்று
 உதித்திருக்கு
 வன்னிப்பாதை திறந்ததுமே
 கண்ணெதிரே
 மின்னிமறையுதெங்கள்
 சிலதுயரம்
     குடாநாட்டுப் பாதையையும்
     சடாரென்று திறந்துவிட்டால்
     உசாராகி விடுவோம் நாம்

அன்னோருநாள்
 ஜேரமனியக் கதவுகள்
 முன் வந்து திறந்தபோது
 தள்ளாத வயதினிலும்-
 காதலோடு அலைமோதி ஒடிவந்த
 காட்சி கண்ணில் தெரிகிறது

குடாநாட்டுப் பாதையையும்
 சடாரென்று திறந்து விட்டால்
 கூட ஒரு கூட்டம்
 கூட ஒடி வருமன்னோ
 விடுதலைக்காய்
 வாழ்வுக்காய்
 படிப்பிற்காய்
 காதலோடு பிரிந்தவர்கள்
 ஓயாது அணி அணியாய்
 ஓடோடி வந்தும் அங்கே
 ஓ வென்று கதறியழ - அப்பப்பா
 பிரிந்தவர் கூடினாலும்
 பேசவும் வேண்டுமா?
 இப்படி எத்தனையோ
 எதிர்பார்ப்பு நம்மத்தியில்
 பாதைத் திறப்பு-நம்
 பாதையைத் திறக்கும்
 சமாதானப் பாதையைத் திறக்கும்
 இல்லையேல்
 பாதைக்கு மட்டுமன்றி
 மோதல் தவிர்ப்புக்கும்
 சமாதானத் தீர்வுக்குமே
 முடு விழா என்பது மட்டும்
 முடிவான ஒர் உண்மை

பாதைத் திறப்பு - எம்
 பாதையைத் திறக்கும்
 என்பதே நிட்சயம் - ஏனெனில்
 முடிக்கிடந்தாலும்
 முழுவதும் திறந்தாலும்
 பாதை நமதே
 பாதை நமக்கே சொந்தம்
 ஆதலால் பாதைத்திறப்பு
 சமாதானப் பாதையை
 சரித்திரப் பாதையை
 ஊருப்பாதையை
 உறவுப்பாதையை
 உணர்வுப்பாதையை
 முயற்சிப்பாதையை
 முன்னேற்றப்பாதையை
 சிந்தனைப் பாதையை
 சீர்திருத்தப்பாதையை
 தீர்வுப்பாதையை
 வாழ்வுப்பாதையில்
 வரவுவைக்கவே
 வளமாய்த் திறக்கும்-ஆதலால்
 அது எங்கள் பாதை
 பாதைத் திறப்பு - எங்கள்
 சமாதான வாழ்வுப்பாதையின்
 வரமாய்த்திறக்கும்
 நாளை தெரியும் - முடிவும்
 நாளை தெரியும்.

பெண்ணிலை வாதம் தன்னிலை வேதம்

பெண்ணிலை வாதத்தின்
என்னிலை வேதம்
தொடுக்கியேன் கேள்

பெண்ணென்ற பிறப்பு - புவியின்
பொன்னான திறப்பு
பொறுமைக்கு அவளோ
பொதுவான வரைவிலக்கணம்
பொன் நகைகள் கூட-அவளின்
புன்னகை கண்டு
பொறுமை கொள்ளும்
உயிர்ப்பின் உறைவிடம் அவளோ-எந்த
உயிர்க்கும் உறுதுணையும் அவளோ-எல்லா
வகையிலும் அடைக்கலம் அவளோ
அன்பின் ஆணிவேர் அவளோ
அகிலத்தின் மூலவேர் அவளோ
தாயாய் நின்று
தாதியாய் வந்து
தோழியாய்த் தோன்றி
தோளோடு தோள்நின்று - எவர்க்கும்
தோதாய் வாழ்வை
தோற்றுவிப்பவளும் அவளோ
மாரித்தாயும் அவளோ
மேரித்தாயும் அவளோ
கோயிலிற் சிறந்த தாயும் அவளோ
மங்கலம் பொங்கிடும் மங்கையும் அவளோ
மாநிலம் போற்றிடும் மாதவம் அவளோ
இத்தனை பெருமை இறைவன் தந்தும்
இழிவாய்த் தானே இருப்பு நமக்கு

மண்ணிலே இன்றும்
 பெண்ணிலை வாதம் - ஊருக்குள்ளே
 பேசிக்களைப்போர்
 தன்னிலை வேதம் புரியாமலே
 தடுமாறித் தவிக்கிறார்
 உலகம் மகிழுது மகளீர் தினத்தில்
 தாயக நிலத்தில் மகளீர் இன்றும்
 தன்னிலை வேதம் புரியாதவரால்
 தவியாய்த் தவிக்கிறார்
 குடிக்கத் தண்ணியிருக்கு
 உடுக்கத் துணியிருக்கு
 படுக்கப் பாயிருக்கு
 அதுக்கு மேலே
 உனக்கென்ன வேணும்-என்றே
 மிடுக்காய் மிகவும் கடுப்பாய்
 கேட்கிறார் இன்றும்பலர்
 இதுக்கு மேலே
 படித்து என்னத்தை
 பெரிசாய்க் கிழிக்கப்போகிறாய்
 அடுக்களை தானே
 அந்தப்புரம் உனக்கு - என்று
 தந்திரமாகவே - அவர்
 தன்னிலை மறைக்கிறார்
 முத்திரை கேட்டால் - இன்றும்
 யார்க்கு எவர்க்கு என்று
 முகவரி கேட்டே - தன்
 முகத்திரை கிழிய
 எடுப்பாய் கேள்வி
 அடுக்கியே கேட்கிறார்

சீதனப்பேயினாள்-தினமும்
 சோதனைப் பொருளாய்-பெண்ணைப்
 பாடாய்ப் படுத்திறார்
 கன்னியர் தனியே
 காரியம் ஆற்றினால்
 கொடுமையாய்க் கதைத்தே - அவளை
 கலங்கிட வைக்கிறார்
 நியாயத்தை நிமிரந்தே
 நேரிடை செப்பினால்
 வாயாடி என்றே
 நோகாமல் வைக்கிறார்
     விதவை என்பதை
     விழித்தே கதைக்கிறார்
     துபுதாரன் என்பதை
     அவதாரமாக - தமக்குள்
     மறைத்தே வைக்கிறார்
 இதைவிடக்கொடுமை
 இரட்டிப்பாய் இருக்கு
 நிலத்திடை விட்டு - பெண்ணிலை
 புலத்திடை நோக்கினால்
     தமிழர்
     சரித்திரம் பழித்திடும்
     சமத்துவம் படைக்கிறார்
     பெண்ணுரிமையைத் தாமே
     எடுத்துக்கொண்டதாய்
     உள்ளிக்கொட்டிறார்

பின்தூங்கி முன் எழும்
 பிறவிப் பழக்கங்கள் - புலத்தினில்
 பழக்கத்திலில்லை
 முன்தூங்கி பின்மூவதும்
 மூவதும் முழியாமலே - பெண்கள்
 படுக்கையிலிருந்தே
 கோப்பியும் கேட்கிறார்
     விருந்துகள் என்றால்
     சமத்துவம் என்றே
     விசுக்கியும் பியரும்
     சேர்ந்தே குடிக்கிறார்
 பெண்ணிலை வாதிகள்
 தன்னுரிமை கொடுப்பதாய்
 பெரிதாகப் புலம்புகிறார்
 கட்டிய கணவனை
 அதுஇது என்றே
 அ.நினைப் பொருளாய்
 வட்டியோடு முதலாய்
 வார்த்தையால் கொல்கிறார்
     கணவனின் நலத்திற்கும்
     பிள்ளையின் நலத்திற்கும்
     பிறப்பிது காணாதாம்
     புலத்தினில் வேலைப்பழுவென
     பிதற்றியே திரிகிறார்
     நிலத்திடை மகளீர்
     தொழிற்துறை செய்வது
     தெரியாதோ இவர்க்கு
     புலத்தின் ஆண்போல்

பூவையர் பலரை
 கொண்டவன் கொண்டால்
 ஏற்றிடுவாரோ இல்லை
 விலத்திடுவாரோ கணவனை
 புலத்திற்கு யாவரும் பெட்டியோடு
 புறப்பட்ட வேளை
 இத்தனை எண்ணம்
 இருந்ததோ நெஞ்சில்
     நெஞ்சுபொறுக்குதில்லை
     நெறிகெட்ட தமிழரின்
     சமத்துவம் பார்த்து
     பெண்ணிலை எதுவென
     தன்னிலை மறந்த
     பேதையர் புலத்தின்
     போதையில் மயங்கி-தமிழன்
 பாதையை மாற்றினால்-தாயக
 விடுதலையின் தார்ப்பரீயம் மாறாதோ?
 இளம் தலைமுறைகள்-இங்கு
 தறிகெட்டுப்போகாதோ?
 பெண்ணே!
 ஆழிவிலும் ஆந்றலிலும்
 ஆணுக்கு நிகராய்
 ஆகிடக் காரியம்
 ஆயிரம் இருக்கு
 உலகம் முழுதும்
 அடிமையாய்த் தான்
 அன்று இருந்தவள் பெண்
 சந்திரன் வரையும் சென்றவள்

சரித்திரம் படைக்கிறாள் - ஏன்
 தாயக வேள்வியில்
 தீயாயக கருகி
 வெற்றியும் தருகிறாள்
 உனக்குள் இருக்கும்
 ஞானத்தைக்காட்டி - இந்த
 ஞாலத்தைக் காத்திடலாம்
 சாதனை செய்து
 சரித்திரம் படைக்க
 பாரிய வேலை
 பாரினில் இருக்கு
 நாளை
 மகளீர் தினத்திலிருந்தேனும்
 பெண்ணுக்கு உரிமையைக் கொடுப்பது
 தன்னுரிமையென இந்த
 தரணி புரியட்டும்
 பெண்ணிலை எதுவென
 பெண்ணும் புரியட்டும்
 பெண்ணிலை வாதம்
 தன்னிலை வேதம் எனப்
 போற்றியே காக்கட்டும்
 பெண்ணும் தன்
 புத்தியைக் கூட்டிப் பாரினில் - தன்
 சக்தியைக் காட்டட்டும்.

பொங்கு தமிழ் எழுச்சியும் அமைதிப்பேரணி உணர்ச்சியும்

தாயக நிலத்தின் எழுச்சி அலை
 புலம்பெயர் மனங்களிலும்
 உணர்வலைபாய
 உருவானதோ
 அகதித் தமிழனின்
 அமைதிப்பேரணி
 யாழ் மணணில் அன்று
     அந்நிய ஆக்கிரமிப்பாளரின்
     அநியாய அடக்குமுறையிலும்
     அடங்காத இளம் சிங்கங்கள்
     அகிம்சை வழியிலே
     வளாகத்து வளவினுள்ளே
     வடிவமைத்த-தமிழன்
     விடிவுக்கான வடிவமிது-இன்று
     விசுவரூபம் எடுத்து
     வீரத்தமிழன் வெற்றிப் பாதையின்
     வெளிச்சமாய்
     பொங்கு தமிழ் எழுச்சி
 பொங்கு தமிழ் எழுச்சி
 பொங்கிடும் நாளான அன்று
 பலாலி வீதியிலும்
 பரமேசுவராச் சந்தியிலும்
 பட்டாளக் கும்பல்கள்
 பாதைத் தடைவிதித்து
 பாதசாரிகளைப்
 பாடாய்ப்படுத்திய வேளையிலும்

குமாரசாமி ஒழுங்கையிலும்
 கலட்டிச் சந்தியிலும்
 தபால்பெட்டிஒழுங்கையிலும்
 தனியான காவல் வைத்து
 வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டவரை
 விரட்டியடித்து
 வீணான குழப்பம்
 விழைவித்ததும்
 பாண் வேண்ட வந்தவரை - சீங்கள்
 படையினர் புடைகுழந்து
 படுத்திவிட்ட பாடன்று
 பார்த்தவர் பலதை எண்ணி
 பதைபதைத்துப் பயந்தோட
 பலாலி வீதியெங்கும்
 போர் முழக்க அறிகுறிகள்
 நிரை நிரையாய்
 நிரம்பி வழிந்த
 சீருடை வாகனங்கள்
 குழப்பத்தை உண்டுபண்ணி - மாணவர்
 நோக்கத்தை சிதைத்துவிட
 குறிபார்த்து
 நின்றந்த வேளையிலும்
 உயிர்கொடுக்கும் போராளிபோல் - தமிழ்
 உணர்வுக்கு உரம்கொடுத்து
 உரிமையோடு பொங்குதமிழ் எழுச்சியினை
 உறுதியோடு பல்கலைக்கழகத்தில்

கொடி கட்டி அலங்கரித்து
 கோசமிட்டுக் கொண்டாடியது
 யாழ்ந்திரப் பலமான-விடிவிள்ளின்
 உணர்வலைக்குள்
 உறையவைத்துக் கொண்டிருந்தது.
 பொங்கு தமிழ் எழுச்சி
 பொங்கும் தமிழ் உணர்வுடனே
 பொலிவோடு வளாகம் முழுதும்
 விடிய விடிய விமர்சையாக
 விழாக்கோலம் பூண்டு-அன்றே
 வெற்றியும் கொண்டது
 போற்ற வேண்டும்
 புகழுவேண்டும்
 வளாகத்து மாணவரை
     பல்கலைக்கழகத்தில்
     துளிர் விட்ட தீபம் - இன்று
     கொழுந்து விட்ட தீபமாய்
     அகல ஒளிபரப்பி - தமிழன்
     உணர்வலைகளை
     உலகெங்கணுமே
     ஒலி பரப்பி நிற்கிறது
 துன்பத்தின் மத்தியிலும்
 தொடங்கிய எழுச்சி-இன்று
 பெளத்த குருமாரும்
 புறப்பட்டுக் கொண்டாட
 பொங்கு தமிழ் எழுச்சி
 எங்கும் தமிழ் எழுச்சியென
 ஏற்றமாய் உலாவர்

இப் புலத்தினில்
 நாம் மட்டுமென்ன
 உண்பதும் உறங்குவதுமா?
 உணர்வுகள் நமக்குள்
 உறங்கி விட்டனவா?
 இல்லவே இல்லை
 தாயக நிலத்திற்கிணையாக
 தமிழன் விடவத்துணையாக
 அணிவகுப்போம் ஐ.நா வை நோக்கி
 அடங்கியிருக்கும் -எம்
 உள்ளத்து உணர்வுகளுக்கும்
 ஒரு நாளேனும்
 உரிமை கொடுத்து
 உண்மையாகப் புறப்பட வேண்டும்
 தெளிவான நோக்கோடு
 ஜெனிவாவை நோக்கி
 ஜெயம் உண்டு நமக்கென்றே
 புலத்தினில்
 வேலை என்றும் பள்ளி என்றும்
 வீட்டுக்குள் முடங்காமல்
 அன்றேனும்
 அணிதிரள்வோம் உணர்வோடு
 அமைதிப்பேரணியில்
 அகிம்சை வழி ஒருநாழும்
 அழிந்த நிலை கிடையாது
 கனிந்து வரும் காலமதை
 புரிந்து கொண்டு புறப்படுவோம்
 சென்று வருவோம் நோக்கை
 வென்று வருவோம்.

இலக்கியக் காதலும் இன்றைய காதலும்

விழி வந்து
 வழி கொடுக்க - காதல்
 அலை வந்து
 பாலம் போடும்
 இதயத்திற்கு நாளும்
 கனவுகளால்
 கோலம் போடும்
 இனிமைக் காதலது
 உலகம் முழுதும்
 உலவும் வரையும்
 ஊர்வலம் போகும்
                   காதல் இனிமை
                   கடுமையாகி
                   கொடுமையான
                   வடுக்களை நான்
                   மீட்கிறேன் பாரீர்!
                   சீதையின் காதல்
                   இராமன்
                   அக்கினிக் குளத்திலும்
                   பூமித்தாயின்
                   பூகம்பத்திலும்
                   புதைந்து போனதே
 கம்பன் பெற்ற
 வம்பன் அமராவதியின்
 அருமைக் காதலும் - உயிரின்
 அழிவில் தானே - உலகம்
 அறிந்து கொண்டதே

சுபத்திரை காதல் - விஜயனோடு
 சுபமாய் முடிந்ததா?
 பாஞ்சாலி என்று
 பாண்டவரோடு
 பாழாய்ப் போனது
 யாருக்குப் புரிந்தது?
 கைகேயிக் காதலும்
 தசரதன் உயிரை
 விலையாய்க் கேட்டு
 கலைந்து போனது
 உலகம் அறிந்ததே
     தாஜ்மகால் மட்டும்
     நூற்றாண்டு கடந்தும்
     நூதனக்கோட்டையென
     சரித்திரம் படைக்குது
     சாஜகானும் மும்தாஜீம்
     சாவினில் தானே
     சாதனை படைத்தனர்
 வைல்லா மஜ்னு
 உண்மைக் காதலும்
 உயிரோடு வாழ்ந்ததா?
 கிளியோ பட்ரா
 அழகியின் காதலும்
 கொடிய நஞ்சினால்
 விடியலின்றியே
 மடிந்து போனதே
     ரைற்றானிக்காதலோ
     கப்பலோடு
     கரைந்து போனதே

இலக்கியக் காதலில்
 இல்லறத்தில் இணைந்து
 வாழ்க்கை இலக்கியமாய்
 உயர்ந்து சென்ற
 காதல் இலக்கியம்
 உண்டோ ஏதும்?

காதல் இலக்கியங்கள்
 வழக்கியலாகவே
 காதல் வழக்குகளால்
 காதலர் தம்
 கிழக்குகள் தொலைத்து - இன்றும்
 கல்லறை இலக்கியமாய்
 இருப்பது காணீர்
 இலக்கியக் காதலில்
 புலர்ந்ததெல்லாம்
 காதல் என்றால்
 சாதல் என்றே
 கணக்குத் தருகுது
 அன்னத்தின் தூதும்
 புராவின் தூதும்
 புறந்தள்ளிப் போக
 பூவின் காதலும்
 கடிதக் காதலும்
 கடிதாய்ப் போக
 இணையக் காதலில்
 புதிதாய் இணைந்த
 பூவும் சருகும்
 பாராமலே
 பழகிக் கொண்டு
 பார்க்கும் போது

பதறிப்போய் அவர்
 பைத்தியமாகும்
 பரிதாபநிலையும் - இன்று
 புரியும்
 நடப்பு வாழ்க்கையில்
 நடக்கும் காதலும்
 நானிலம் வாழ்த்திட
 நன்றாய் வாழ்ந்ததா?
 காதலும் வீரமும்
 தமிழனின் வாழ்வு - இருப்பினும்
 காதல் என்றால்
 மறுப்புக் கூறும்
 மக்கள் தானே
 எங்கள் மத்தியில்
     சாதி என்றும்
     காசு என்றும்
     கெளரவம் என்றும்
     பொலிடோலுக்கும்
     அலரி விதைக்கும்
     உயிரைக் கொடுத்த
     காதல் வரலாறும்
     நம்மிடை உண்டு
 இருப்பினும்
 காதலொடு வாழ
 வெளிக்கிட்டி விசுவமடுவுக்கு
 என்றே எழுந்து
 நன்றே வாழும்
 உறவுகளும் நம்மிடை
 உண்டென்று கொள்வோம்

காதலுக்காகவே
 பெற்றோரைத் துறந்து
 பேதம் மறந்து
 காசு மறந்து
 பேதம் இன்றி
 காதல் வாழ
 சாதல் தவிர்த்து
 நன்றாய் வாழும்
 காதலர் கூட
 நம்மிடம் உண்டு
 எத்தனை இழப்பினும்
 காதல் கருத்தரிப்பு
 கனக்க நடக்குது
 காதல் கரு
 நிறைவேத் தருகுது
 ஆதலால்
 இலக்கியக் காதலில்
 உண்மை இருந்தும்
 உயிரில்லை அதனில்
 பயனில்லை வாழ்வில்
 இன்றைய காதலே
 நன்றாய் வாழும்
 சான்றுகளோடு
 உயிரோடு வாழுது
 வாழ்த்துவோம் - காதலோடு
 வாழுவோம்.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம்

ஒப்பந்தங்கள்
 நிரப்பந்தமாக
 ஓராண்டு
 ஒடிப்போச்சு
 நீடிக்கும் பேச்சினிலே
 தமிழன்
 உயிர்நாடிகள்
 வாடிக்கிடக்கிறது
 தமிழன்
 தலைவிதி மட்டுமே
 மாறிப்போகிறது
     எத்தனை ஒப்பந்தங்கள்
     தீப்பந்தமாகவே
     தீர்வின்றிப்போனது
     தூங்கிக் கிடக்கும்
     வரலாறுகள்
     புதிதாக ஒரு
     புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம்
     யாருக்குப் பந்தமாக
     வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது
 பலவந்தமான
 கைதுகளும்
 பலநூறு மானிட
 வலிகளும்
 மாறி மாறி
 நடக்கிறது

புரிந்துணர்வில்
 ஒத்துக் கொண்டவை
 வெற்றுப் பேப்பர்களாய்
 வெளுத்துப் போய்விட்டனவோ
 இருப்பினும் - இந்த
 புரிந்துணரவு ஒப்பந்தம்
 அடையாள அட்டை
 அடையாளம் இருந்தும்
 தடுதாளிப் பட்டவரை
 வெளிநாடு சென்று வர
 வழி ஒன்று தந்ததென்று
 வாழ்த்துச் சொல்வோம்
 புலத்திலிருந்தவரும்-
 மனப் பலத்தோடு
 தாயகத்தை
 தரிசிக்க கரிசனையாய்
 கிடைத்ததென்று
 கருத்திற் கொள்வோம்
 செல்லடியும்
 குண்டடியும்
 குறைந்ததென்று
 கொஞ்சம்
 நிம்மதியாய் தூங்கினாலும்
 எத்தனைநாள் தாங்கும்
 இந்த ஒப்பந்தம்
 தீவுக்கு வந்த
 விடயங்கள் கூட
 திருந்தாமல்

தீராத வலியாகி
 வருத்தத்தை
 தருகிறதே
 யாருக்குப் புரிகிறது
 புரிந்துணர்வு
 போருக்கு அமைதி தேடி
 நேருக்கு நேர் பேசி
 நேரமையான
 தீரவு காண
 தரித்த இந்த
 ஒப்பந்தம் இன்றுவரை
 தந்ததென்ன?
 பூசாவிலும் களுத்துறையிலும்
 பூட்டுப் பட்டு
 இன்றுவரைக் கலங்கியவர்
 12 நாள்
 மரண வலியில்
 மயங்கிக் கிடக்கும்
 எங்கள் உறவுகளின்
 உயிருக்கென்ன
 உத்தரவாதம்
 உவந்ததிந்த
 ஒப்பந்தம்
 ஊர் மனைக்குள்
 பலமுகாம்கள்
 புனரமைக்கப் படுகிறதாம்
 இராணுவத்தின் சேட்டைகளும்
 சோடைபோகவில்லை என
 சாடுக்கொண்டிருக்கிறது
 வாடிய தமிழினம்

இந்த புரிந்துணர்வில்
 புரிந்ததென்ன? - நமக்குப்
 புரிந்ததெல்லாம்
 புரியாத புதிர்
 இந்த ஒப்பந்தம்
 புரிந்துணரவு
 பிறந்தாலும் - தமிழனுக்கு
 தீர்வின
 பிரசவ வலி இன்னமும்
 தீர்ந்தபாடில்லை
 புரிந்துணரவே - உன்னைப்
 புரியவில்லை. - அரத்தம்
 தெரியவில்லை.

அழக்கூடமுடியவில்லை
 இதயத்தை முத்தமிட்ட
 இளைய உதடுகள் -அழத்தில்
 காணாமற் போனதால்-அந்த
 புலலாங்குழல் இதயத்திற்கு
 இப்போ
 அழக்கூடமுடியவில்லை.

செம்மணி

தமிழின உடல்களை
 தலைமறைவாக்க-சந்திரிக்கா
 அம்மணி எடுத்த
 அறபுதச் சுரங்கம் :கூடலை:
 செம்மணி.

புத்தாண்டே வருக புதுப்பொலிவொன்று தருக

ஈழவானில்
 இருள் கிழித்து
 இளவேனிலாய்
 அமைதி சுமந்து
 வெள்ளி நிலவாய் -தமிழனுக்கு
 புதுத்தெம்பொன்று நீ தரவே
 புறப்பட்டு வந்திடுவாய்-புது
 பொலிவொன்றும் தந்திடுவாய்
     பல கொலை விழுந்து
     நிலச் சுமை கூடி
     கலங்கிய விழிகளும்
     கனன்ற நெஞ்சுக்களுமாய்-சமுத்தில்
     கழித்த காலங்களில்
     விழித்த வாலிபங்களின்
     தெளிந்த நெஞ்சினால்
     நலிந்த அரசு
     வலிந்து வந்து
     சொரியத் தொடங்கிய
     சமாதானப் பேச்சில்
     தெரியத் தொடங்கிய
     தமிழன் விடிவில்
     மிளிர்ந்த புத்தாண்டே
     குளிர்ந்து நீயும்
     புறப்பட்டு வாராய்-புது
     பொலிவொன்றும் தாராய்

இடர்கள் களைந்து
 இன்னல் துடைத்து
 மண்ணின் மழையாய்
 கண்ணின் ஒளியாய்
 கருவின் உயிர்ப்பாய்
 கதிரவன் ஒளியாய்
 தமிழினம் நமக்கு
 புதுமணம் பரப்பி
 இந்த ஆண்டும்
 இனிதாய் இருக்க
 புத்தாண்டே வருக - புது
 பொலிவொன்று தருக
 நித்தம் நித்தம்-வெடி
 சத்தம் கேட்டே
 சித்தம் கலங்கிய
 தாயக மக்களும் -ஆழப்
 போரில் வெம்புனலாடி
 வெந்து மடிந்த
 பிஞ்சு மலர்களின்
 உன்னத மடிவுக்கும்
 உயிர்ப்புகள் தரவே
 ஒளிகொண்டு வாராய்
 புத்தாண்டே- புது
 பொலிவோடு வாராய்
 இன்னும் ஈழத்தில்
 சிறையிருந்து
 நலிந்த உள்ளங்கள்

வலிமை பெறவும்
 உரிமை பெறவும்
 வழமோடு நீயும்
 நலமாக வாராய்-புது
 பொலிவோன்று தாராய்
 புலம் பெயர்ந்த நாங்கள்-அகதியாய்
 வலம் வரும் அவலம்-இங்கு
 குலம் சிதறி நாங்கள்-நாட்டோடு
 குன்றிப் போய்விடும் சபலம்
 பொலபொலவென்று உதிரும்
 வழியொன்று கொண்டு
 வலுவோடு வாராய்
 புத்தாண்டே புது
 பொலிவோன்றும் தாராய்
 நித்திலம் முழுதும்
 நிலவிட அமைதி
 மானிடம் முழுதும்
 மலர்ந்திட வரவும்
 கலந்திடுவாயே-வாழ்வில்
 சுகந்தருவாயே - புத்தாண்டே
 புதுப்பொலிவோன்று கொண்டு
 புறப்பட்டு வாராய் - புத்தாண்டே
 புறப்பட்டு வாராய்.

சுபம்

சௌவி. வாக்கி குணராஜா யாழ்ப்பானம் திருவெநல்வேல் யைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் யாழ் திந்து மகளீர் கல்லூரியில் க.பொ.த. உயர்தர வர்த்தகம் பிரிவில் கல்விகற்றவர். இவர் குறுகிய வயதிலேயே ஆசிரியர் சேவையில் தெரிவாகி 10 வருடங்கள் யிற்றப்பட்ட சங்கத ஆசிரியராகம் பணிபுரிந்தவர். தனது சேவையிலிருந்து கொண்டே நாடகக் கற்கை நெறியினையும் கற்று நாடகக்கலையினையும் சமூகத்துட்ஸ்ரப்பாக வளர்த்துச் சென்றவர். அத்தோடு யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளி வாரியாக பட்டப்படியினை திறுதியான்டு வரை கற்றவர் தூரதில்லவசமாக கித்தேசம் வந்து சேர்ந்தார். இங்கு வந்த இவர் தனது ஆக்கங்களை கிங்கும் சிறப்பும் கோர்த்துள்ளார். வாக்கி வார்த்தைபோல வாக்கும் நோக்கும் எனும் தலையில்

உனக்கொன்று ஒன்றை
உறுதியாய் உரமாய்
அமைத்துக்கொள் மிடத்துக் கொள்
கனிந்து வரும் காலம் கிடு .
புரிந்து கொள்!

அவரின் வார்த்தை கேட்டு அனைவரும் பயன் பெற வேண்டும். விழி ஆசிரியர் பல்லான்டு வாழ்க!

தமிழ்நிடங்கள்
சின்னத்துரை கிராசகருணா
கழும் நிர்வாக ஆசிரியர்
ஏ. மி. சி தமிழ்முதம் வாளனாலி